

**EKONOMI
HÖGSKOLAN**
Lunds universitet

Företagsekonomiska institutionen

Magisteruppsats
Januari 2007

**DEN NYA
SEGMENTREDOVISNINGEN**
—
INFORMATIONENS RELEVANS, JÄMFÖRBARHET
OCH TRANSPARENS

Handledare
Kristina Artsberg

Författare
Eva Hemberg
Josefin Niklasson
Beatrice Söderberg

Sammanfattning

Uppsatsens titel:	Den nya segmentredovisningen – Informationens relevans, jämförbarhet och transparens.
Seminariedatum:	2007-01-19
Ämne:	FEK 591 Magisteruppsats, 10 poäng
Författare:	Eva Hemberg, Josefin Niklasson & Beatrice Söderberg
Handledare:	Kristina Artsberg
Nyckelord:	Relevans, Jämförbarhet, Transparens, Management approach, Segmentredovisning

Bakgrund: Behovet av segmentredovisning har uppmärksammats de senaste decennierna och såväl FASB som IASB har gjort lagändringar för att förbättra rapporteringen. I dagsläget skiljer sig reglerna åt. I och med strävan efter överensstämmelse mellan de två stora regleringarna har IASB gett ut ett förslag, ED8, vilket är förenligt med FASBs reglering, SFAS 131. Syftet med det nya förslaget är även att det ska leda till ökade krav på upplysningar och på rapporteringen. I ED8 skall segmenten redovisas utifrån management approach något som enligt FASB leder till en ökad relevans. Dock talar mycket för att jämförbarheten i och med detta kommer att gå förlorad.

Syfte: Syftet med uppsatsen är att undersöka vad respondenterna har för åsikter om införandet av en ny reglering med management approach som övergripande metod. Vi har för avsikt att utreda begreppen relevans, jämförbarhet och transparens och deras innebörd i sammanhanget samt återkoppla detta till teorin.

Metod: Vi har genomfört en deduktiv studie med ett deskriptivt syfte och för att skapa förståelse har vi arbetat utifrån en kvalitativ ansats. Teorin har samlats in med hjälp av kedjesökning och systematisk sökning. Det empiriska materialet är hämtat från remissvaren till förslaget från IASB, ED8.

Slutsats: Vi har, med empirin som grund, kommit fram till att åsikterna är delade vad gäller begreppen relevans, jämförbarhet och transparens inom segmentredovisning. Detta beror till stor del på att aktörerna befinner sig i olika situationer vilket gör att de har varierande kunskap och behov av information. Vi finner dock att respondenterna överlag prioriterar relevant information framför jämförbar information och vad det gäller management approach ställer sig majoriteten positiva till förslaget. Redovisningsprofessionen är oenig på flera områden vilket gör att vi ifrågasätter deras roll som profession och om det är användarnas bästa de värnar om. Vi finner även att nya aktörer i form av människorätts- och miljöorganisationer intresserar sig för företagets rapportering dock inte ur en finansiell synvinkel utan snarare med etik och moral som grund.

Abstract

Title:	The new segment reporting – The relevance, comparability and transparency of the information.
Seminar date:	19th of January, 2007
Course:	Master thesis in business administration 10 Swedish Credits (15ECTS)
Authors:	Eva Hemberg, Josefin Niklasson & Beatrice Söderberg
Advisor:	Kristina Artsberg
Key words:	Relevance, Comparability, Transparency, Management approach, Segment reporting

Background: For the past decades both IASB and FASB has acknowledged the need for segment reporting and made efforts to improve the standards evolving this. The rules in Europe and the USA are currently different and as part of a convergence project, between IASB and FASB, IASB issued ED8. The purpose of the draft is also to extend the demand for information and reporting surrounding segments. Pursuant to ED8 the segment reporting will be done using management approach which according to FASB will result in increased relevance. This might tough lead to a loss in comparability.

Purpose: The purpose of this thesis is to examine the opinions on management approach made by the respondents to ED8. Our intention is to explore the three concepts relevance, comparability and transparency and their connection to management approach and segment reporting and reconnect this to our theory.

Methodology: We have conducted a deductive study with a descriptive purpose to create understanding from a qualitative approach. We have gathered our theory by conducting a chain search and a systematic search. The empirical material has been collected using comment letters to ED8.

Conclusion: We have reached the conclusion that the opinions on relevance, comparability and transparency are quite different depending on the group of respondents. The differences between the groups are mostly due to varied needs of information and levels of knowledge. Our results show that the respondents put higher priority on relevant information than on comparable information and the majority of the respondents are positive about management approach. The accountancy profession does not agree on several areas which make us question their role as professionals and if they have the users best interest at hand. We have also found a new group of users in a human rights and environmental organisation who are interested in segment reporting from an ethical and moral point of view rather than financial.

Begrepp och Definitioner

IASC och IASB: Före 2001 fanns organisationen IASC, vilka upprättade standarder som benämndes IAS. I och med en omstrukturering 2001 ersattes IASC av IASB och de standarder IASB upprättar benämns IFRS. IAS-regleringarna togs in av IASB och gäller således fortfarande såvida de inte, delvis eller helt, ersatts av en ny IFRS (www.iasb.co.uk). Ovanstående förklarar varför nuvarande reglering benämns som IAS14.

IASB står för *The International Accounting Standards Board* och är en oberoende, privat standardsättare för redovisning. IASB arbetar med att, utifrån det allmänna/publika intresset utveckla kvalitativa och begripliga globala redovisningsstandarder. Målet är att reglerna ska leda till att informationen blir transparent och jämförbar för att sedan fungera som bra underlag vid upprättandet finansiella rapporter. Därtill strävar IASB efter att uppnå överensstämmelse mellan olika redovisningsstandarder världen över (www.iasb.co.uk).

FASB: FASB, the Financial Accounting Standards Board, är en oberoende privat organisation i USA. FASBs mål är att upprätta och förbättra redovisningsprinciper, benämnda U.S. GAAP, för finansiell rapportering samt att fungera som vägledare för de som publicerar rapporterna, revisorer och användare av den finansiella informationen samt för offentligheten (www.fasb.org).

U.S. GAAP: Står för *The United States Generally Accepted Accounting Principles* och ska, enligt SEC, efterföljas av noterade bolag i USA vid upprättandet av finansiella rapporter. Amerikanska staten lägger inte fram redovisningsstandarder då de menar att den privata sektorn har bättre kunskap och resurser för att göra detta. (www.fasb.org).

Vad det gäller begreppen nedan har vi valt att inte göra någon översättning utan vi kommer att använda de engelska termerna genomgående i uppsatsen. Samtliga tre begrepp är metoder för hur segmentredovisningen skall göras.

Management Approach: Management approach innebär att segmenten skall identifieras och delas upp baserat på företagets interna organisationsstruktur samt deras interna finansiella rapporteringssystem. Informationen skall således vara densamma som den ledningen använder för olika beslutstaganden (Paul and Largay, 2004, s.304).

Industry Approach: Industry Approach innebär att segment delas in baserat på rörelsegrenar eller geografiska områden.

Risk and reward Approach: Risk and reward Approach innebär att de olika affärgrenarna i ett segment ska ha samma ekonomiska karaktäristik, annars förändras grupperingen (Street and Nichols, 2002, s.92).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	2
Abstract.....	3
Begrepp och Definitioner.....	4
1 Inledning	7
1.1 Bakgrund & problematisering	7
1.1.1 Positionering.....	9
1.2 Arbetsfrågor	10
1.3 Syfte	10
1.4 Avgränsning	10
1.5 Målgrupp.....	10
1.6 Disposition	10
2 Metod.....	12
2.1 Deduktiv forskningsansats	12
2.2 Kvalitativ ansats	12
2.3 Insamlingsmetod av teori	13
2.3.1 Kedjesökning.....	13
2.3.2 Systematisk sökning.....	13
2.3.3 Klassifikation.....	14
2.4 Insamlingsmetod av empiri	15
2.5 Validitet & källkritik.....	17
3 Teori och policy	19
3.1 Segmentredovisning	19
3.1.1 Management approach	20
3.1.2 Management approach	20
3.1.3 FASB/SFAS131.....	20
3.1.4 IASC / IAS14.....	22
3.2 Referensramen och redovisningens syfte.....	22
3.2.1 Relevans	23
3.2.2 Jämförbarhet	24
3.2.3 Transparens.....	25
3.2.4 Begreppens inbördes förhållande.....	26
3.3 Aktörer	27
4 Empiri	29
4.1 Empiriöversikt.....	29
4.2 Relevans	31
4.2.1 Internationella organisationer	31
4.2.2 Företag.....	32
4.2.3 Redovisningsprofessionen.....	34
4.2.4 Kreditgivare	36
4.3 Jämförbarhet.....	37
4.3.1 Internationella organisationer	37
4.3.2 Företag.....	38
4.3.3 Redovisningsprofessionen.....	40
4.3.4 Kreditgivare	43

4.4	Transparens	44
4.4.1	Internationella organisationer	44
4.4.2	Företag.....	44
4.4.3	Redovisningsprofessionen.....	45
5	Analys	47
5.1	Relevans	47
5.2	Jämförbarhet.....	50
5.3	Transparens	52
5.4	Begreppens inbördes förhållande	53
5.5	Aktörsgruppernas åsikter	54
5.6	Slutsatser	55
6	Slutdiskussion med utgångspunkt i teorin för utveckling av policy	57
6.1	Allmänt	57
6.2	Informationen i segmentredovisningen	58
6.3	Mottagare av informationen.....	60
6.4	Bolagsstorlek och konkurrens	62
6.5	Överensstämmelse	63
6.6	ED8 i dagsläget.....	64
6.7	Förslag till fortsatt forskning.....	64
~	Källförteckning ~	66
	Skriftliga källor	66
	Elektroniska källor	67
	Bilaga 1 - Respondentförteckning	68
	Bilaga 2	70

1 Inledning

Detta kapitel kommer att beskriva bakgrunden samt problemet inom det aktuella området. Problematiseringen följs av de arbetsfrågor vi kommer att undersöka samt syftet med uppsatsen. Vidare kommer vi att redogöra för de avgränsningar vi gjort samt vilken målgrupp uppsatsen vänder sig till, för att avslutningsvis skildra uppsatsens disposition.

1.1 Bakgrund & problematisering

Behovet av segmenterad information i de finansiella rapporterna uppmärksammades under 1960-talet, då sammangåenden och uppköp av företag ledde till att företag med olika rörelsegrenar ökade (Coller & Pierce, 1999, s.65). Reglering på området introducerades i USA 1969, medan IASC reglerade området först 1981, den senare var influerad av SFAS14 (Nobes & Parker, 2006, s.420). Vid införandet av SFAS131 var det många användare av den finansiella informationen som, i remissvaren, påpekade att management approach skulle leda till bättre insyn vad gäller risker och möjligheter. Detta genom att man fick information om enskilda segment (Ettredge et al, 2006, s.94). Enligt Schroeder et al. (2001, s.194) påverkas relevansen av just innehållet.

Inom redovisningsområdet arbetas det idag på internationell nivå, med både harmonisering och överensstämmelse mellan olika lagrum. Segmentredovisning är ett av de områden som under de senaste åren har diskuterats. I takt med att antalet internationella företag med diversifierad verksamhet har ökat, har även efterfrågan av segmenterad information ökat (Nobes & Parker, 2006, s.411). Under 2006 gav IASB ut ett förarbete, ED8, med förslag på olika ändringar för införandet av en ny IFRS gällande regler om segmentredovisning. Syftet med omregleringen är, enligt IASB, att ställa krav på upplysningar om ett företags rörelsegrenar men även om företagets produkter, tjänster, geografiska områden samt dess större kunder. Ett annat motiv är att skapa överensstämmelse vad gäller segmentredovisning på internationell nivå, inte minst mellan IASB och FASB (www.iasb.co.uk, 2006-11-21). IASBs ordförande Sir David Tweedie säger:

”[...]We believe that the proposals offer benefits to users of financial statements by enabling them to see an entity through the eyes of management and to entities by enabling them to provide timely segment information at little extra cost.”(Wendell, 2006)

Ett område inom segmentredovisningen som innehåller många menings-
skiljaktigheter är frågan om vilken approach som skall tillämpas, det vill säga
vilket tillvägagångssätt som skall användas för att definiera olika segment. Detta
är den första frågeställningen i ED 8. Enligt IAS14 gäller i dagsläget huvudregeln
att segment delas in baserat på rörelsegrenar eller geografiska områden. Således
läggs fokus på jämförbarhet och industry approach, dock innehåller IAS14 inslag
av så kallad management approach redan idag (Paul & Largay, 2004, s.304). I
ED8 föreslås dock att man helt övergår till den amerikanska modellen med
management approach och med detta redovisar i enlighet med SFAS131
(www.iasb.co.uk, 2006-11-21). Management approach innebär att segmenten
skall identifieras och delas upp baserat på företagets interna organisationsstruktur
samt deras interna finansiella rapporteringssystem. Informationen skall således
vara densamma som den ledningen använder för olika beslutstaganden något som,
enligt Paul & Largay (2004, s.306), kommer att leda till ett dominerande fokus på
relevans i informationen samt att jämförbarheten blir sekundär. Enligt FASB var
just ökad relevans ett av målen med management approach vid införandet i USA.
Detta för att användarna skulle få samma information om de individuella
segmenten som ledningen hade (Berger & Hann, 2003, s.164). Emmanuel &
Garrod (2002, s.215) forskning tyder dock på att införandet av management
approach kan leda till både minskad jämförbarhet och relevans.

Graden av relevans och jämförbarhet i segmentredovisningen beror, enligt
Emmanuel & Garrod (2002, s.218), på en kombination av segmentets prestation
och metoden för identifiering av segmentet. Samma författare har även diskuterat
huruvida både jämförbarhet och relevans kan uppnås inom segmentredovisningen.
Vid införandet av SFAS131 blev det, som tidigare nämnts, viktigare med relevans
i redovisningen. I sin artikel trycker Paul och Largay (2004, s.304) på vikten av
transparens för att underlätta för användarna. Intresset för att öka transparensen
varierar dock. Mindre företag anser inte att upplysningar mer frekvent än årligen
tillför något i deras redovisning. Däremot anser sig större företag, vilka har behov
av extern finansiering, ha större nytta av tätare rapportering och en ökad
transparens (Silhan, 1984, s.185).

Forskning tyder på att tillämpning av management approach leder till att
analytiker får ytterligare information som inte hade framkommit med nuvarande
approach. Denna information ökar, enligt analytikerna, tillförlitligheten i
redovisningen (Maines et al, 1997, s.1). Det bör dock poängteras att frågan då
behandlas ur analytikernas perspektiv och det kan förutsättas att de har mer
kunskap än merparten av användarna. Annan forskning visar att management
approach resulterar i stora skillnader i redovisningen eftersom den interna
insamlingen av segmentinformation skiljer sig mellan olika företag (Danaher &
Koski-Grafer, 1998, s.91). I forskningen ifrågasätts det även om målet med
segmentredovisning är att ge en förbättrad förståelse för intressenterna, för ett
visst företag, eller att kunna jämföra segment mellan olika företag (Paul &
Largay, 2004, s.305). Enligt Paul och Largay finns det också tydliga legitima
anledningar att dölja information om vissa företagsenheter och aktioner såsom
exempelvis större strategiska investeringar. Att avslöja sådana åtaganden kan
komma att skada företaget. Studier visar dessutom att införandet av management

approach inte kommer att hindra ledningen från att dölja information som de inte vill att allmänheten ska ta del av (Ettredge et al, 2006, s.116).

En frågeställning som väcks i utkastet till ED8 är huruvida den amerikanska modellen ska omstruktureras och anpassas, för att måtten och värderingarna ska överensstämma med övriga standarder i IFRS (www.iasb.co.uk, 2006-11-21). Att omstruktureras modellen kan tänkas vara den mest optimala lösningen då man på så sätt kan undkomma brister som finns i den nuvarande modellen. En sådan anpassning skulle dock innebära att överensstämmelse med FASB inte sker i lika stor utsträckning.

Bristen på entydiga regler resulterar ofta i att företag redovisar färre och förhållandevis stora segment. Problemet med segmentredovisning är att det inte är självklart vilka segment som ska redovisas och inte heller hur dessa ska identifieras. Det kan även vara komplicerat att allokera vissa kostnader på ett rättvist sätt till de olika rörelsegrenarna (Nobes & Parker, 2006, s.420). Olika företag har olika intressenter vilka i sin tur efterfrågar varierande information.

1.1.1 Positionering

I dagens läge har få efterforskningar gjorts kring hur de tre begreppen relevans, jämförbarhet och transparens hänger samman samt hur aktörer på marknaden ser på dem. Vi kommer därför att undersöka hur stor vikt respondenterna till ED 8 lägger på begreppen samt hur de prioriterar dem i förhållande till varandra. Tidigare forskning som gjorts om segmentredovisning har inte direkt utrett de tre begreppen och aktörernas synvinkel på de samma. Redovisning är dock ett område som ständigt ändras och med den ökande internationaliseringen anser vi detta vara ett intressant område att utforska, då det i forskningsrapporter framkommer att det finns skilda åsikter i frågan. Befintliga forskningsstudier har även till stor del fokuserat på hur teorin ser till de olika metoder som finns på området, varför vi har valt denna som utgångspunkt för att utreda hur respondenterna i vår empiri förhåller sig till denna.

Om metoden management approach införs enligt den amerikanska modellen står Europa inför en stor förändring av rapporteringen av segment vilket även kommer att innebära en förändring av de begrepp och definitioner som i dagsläget används på området. En reflektion vi gör är att målet med redovisning varierar beroende på om man är användare eller om informationen används företagsinternt. Detta beror på att de behandlar informationen utifrån olika syften. Forskningen som har presenterats tyder på att införandet av management approach och konsekvenserna av detta inte är försumbara. Detta leder oss in på ett antal frågeställningar som kommer att undersökas och som presenteras nedan.

1.2 Arbetsfrågor

Våra arbetsfrågor är:

- Vilka synpunkter framkommer om begreppen relevans, jämförbarhet och transparens i remissvaren till ED8 och överensstämmer dessa med teorin på området?
- Finns det ett mönster i åsikter och inställning beroende på vem eller vilka respondenten/respondenterna är och hur ser det i så fall ut?

1.3 Syfte

Syftet med uppsatsen är att utifrån teorin undersöka vad respondenterna har för åsikter om införandet av en ny reglering med management approach som övergripande metod. Vi har för avsikt att utreda begreppen relevans jämförbarhet och transparens och deras innebörd i sammanhanget samt återkoppla detta till teorin.

1.4 Avgränsning

Vi har valt att avgränsa oss genom att endast utreda synpunkter som inkommit via remissvar till ED8. På så sätt tar vi del av relevanta idéer och ställningstaganden samtidigt som vi får insikt i de skilda åsikter som finns då respondenterna representerar olika företag och organisationer.

1.5 Målgrupp

Utredningen är på magisternivå och vi riktar oss därför mot högskolestudenter på samma nivå. Läsaren förutsätts därmed ha den grundkunskap som behövs.

1.6 Disposition

Nedan följer en kort presentation av de olika kapitlen samt innehållet. Uppsatsen utgörs totalt av sex kapitel vilka är indelade i fyra avsnitt.

Inledande avsnitt:

Kapitel 1 - Inledning

I kapitel 1 förs en inledande problem-diskussion och positionering vilken utmynnar i ett antal arbetsfrågor. Här redogörs även för syfte, avgränsningar och målgrupp.

Kapitel 2 - Metod

I kapitel 2 presenterar och motiverar vi det tillvägagångssätt och den metod vi använt för utredningen. Avslutningsvis diskuteras validitet och källkritik.

Teoriavsnitt:

Kapitel 3 – Teori och Policy

I kapitel 3 redogör vi för de teorier och den policy vi anser vara relevant för utredningen. Vi skildrar segmentredovisning, samt redogör för redovisningens syfte med de tre begreppen relevans, jämförbarhet och transparens i fokus. Slutligen presenteras de olika aktörer vi har identifierat i våra remissvar.

Empiriavsnitt:

Kapitel 4 - Empiri

I kapitel 4 presenteras den information vi har samlat in med remissvaren till ED8 som källor. Först ges en översiktlig presentation och därefter redogör vi specifikt för olika aktörers åsikter gällande de olika begreppen.

Analys, diskussion och slutsats:

Kapitel 5 - Analys

I kapitel 5 analyserar vi aktörernas syn kopplat till de olika begreppen. Vi gör därefter en sammanfattande analys samt en sammanställning av våra slutsatser.

Kapitel 6 – Slutdiskussion med utgångspunkt i teorin för utveckling av policy

I kapitel 6 förs en slutdiskussion där vi går igenom de problemområden som har framkommit och gör egna reflektioner. Vi kopplar här samman teori och policy med empiri. Avslutningsvis redogör vi för hur ED 8 ser ut i dagsläget samt ger förslag på områden som skulle vara intressanta för fortsatt forskning.

2 Metod

G följande kapitel redogör vi för den övergripande metoden. Vi förklarar hur vi rent praktiskt har gått tillväga för att angripa och utreda vald problemformulering. I kapitlet beskriver vi även den ansats som kommer att användas samt hur datainsamlingen gått till.

2.1 Deduktiv forskningsansats

I uppsatsen kommer vi att använda oss av en deduktiv forskningsansats. En deduktiv metod har sin utgångspunkt i teorin och har för avsikt att testa eller utöka befintlig teori. Därtill har ansatsen även ett teoretiskt intresse (Artsberg 2003, s.31). En deduktiv ansats använder alltså teorin för att göra förutsägelser och för att försöka dra logiska slutsatser (Lundahl & Skärvad, 1999 s.40). Vår avsikt med uppsatsen är att, utifrån de artiklar och den litteratur vi finner om segmentredovisning, söka definiera det teoretiska problemområdet samt genom remissvaren klargöra hur verkligheten ter sig i förhållande till detta problem. Enligt Artsberg (2003, s.31ff) finns det inom redovisningsområdet ofta anledning att skilja mellan om studien är normativ eller deskriptiv. Deskriptiva studier syftar ofta till att förklara ett visst fenomen eller att skapa förståelse (Artsberg, 2003, s.24). Detta är den sorts studie som denna uppsats kommer att bygga på.

2.2 Kvalitativ ansats

Vid insamling av empiri finns två grundläggande metoder, den kvalitativa och den kvantitativa metoden. Den ena utesluter inte den andra, dock har dessa två skilda för- och nackdelar vilket kräver olika strategier vid utredningen. Forskaren väljer av denna anledning ofta en av ansatserna. Ansatserna lämpar sig för olika sammanhang och man bör därför utgå från vad som är lämpligt för en given problemställning (Jacobsen, 2002, s.49).

Syftet med vår utredning är att, utifrån ett antal givna teorier, skapa förståelse och klarhet för problemkomplexet. Då vi ska testa och klassificera olika åsikter finner vi kvalitativ metod vara den bäst lämpade. Metoden ger möjlighet till djupare

förståelse för vad som sägs om de tre begrepp vi ska undersöka samt övriga delar av vår problematisering (Andersen, 1998, s.31).

Fördelen med en kvalitativ metod är att den är mer öppen och tillåter oss att undersöka respondenternas bakomliggande mening samt hur de tolkar och förstår en given situation. Genom att lägga stor vikt vid detaljer i respondenternas svar skapar vi en nyanserad bild och unik förståelse för problemet. Nackdelar som kan uppstå med denna metod är att den kan vara mycket resurskrävande, detta problem är dock något vi undkommer vid insamlingen av materialet då det vi skall undersöka redan är insamlat. Att analysen blir resurskrävande är dock något som kvarstår som nackdel (Jacobsen, 2002, s.141ff).

2.3 Insamlingsmetod av teori

2.3.1 Kedjesökning

Vi har använt oss av olika sökmetoder och –hjälpmedel för att hitta relevant information som kan ge oss en bra teoretisk referensram. Enligt Rienecker och Jörgensen (2002, s.119) är ett bra sätt så kallad kedjesökning, där man utgår från en sekundärlitteratur som är så ny och uppdaterad på området som möjligt. I detta fall använde vi oss av Nobes och Parkers bok *Comparative international accounting*, eftersom den är från 2006, kurslitteratur under magisterkurser i internationell redovisning samt en högst tillämplig bok på området. I avsnittet om segmentredovisning anges här en omfattande referenslista som vi använde för att se vilken ytterligare litteratur som använts där. Vi sökte sedan på artiklarna i artikeldatabaser och hittade på så vis källorna. Nästa steg som togs var att vi skummade även dessa källor efter ytterligare referenser.

2.3.2 Systematisk sökning

Ytterligare ett sätt som användes var en systematisk sökning i elektroniska källor, vilket även detta är en av metoderna Rienecker och Jörgensen (2002 s.120) skriver om. Detta inkluderade sökningar i exempelvis Libris, ELIN och Lovisa. Ytterligare sökning gjordes även i ABI/Inform. Sökningen resulterade dock inte någon större del nytt material utan snarare i dubletter av artiklar vi redan funnit. Vi använde även tidskriftsdatabaser som kunde vara relevanta på området såsom *Journal of accounting research*. För att hitta de mest väsentliga källorna inom vårt ämne använde vi oss av sökorden ”segment reporting” och ”segmentredovisning”. De författare som förekom frekvent gjorde vi en vidare sökning på med något som liknade kedjesökningen som beskrevs ovan.

2.3.3 Klassifikation

Efter att ha samlat in artiklarna till teoriavsnittet sorterade vi bort de artiklarna som inte hade någon större anknytning till vårt undersökningsområde. I nästa steg valde vi ut en av artiklarna som utgångspunkt, då den på ett bra och sammanfattande sätt beskrev de teorier och författare som anses vara störst på området.

Då sökning och insamling resulterade i ett stort antal artiklar valde vi att klassificera dessa för att få en bättre överblick av de teoretiska aspekterna. Klassifikationen av de insamlade artiklarna skedde i två etapper. I första omgången gjorde vi en grovsortering av artiklarna utifrån nyckelord och rubriker. Kriteriet för grupperingen var det som rubriken indikerade att artiklarna handlade om. Rosing (1978, s.87ff) ger fyra tumregler för vad som ger en bra klassifikation. Det handlar, enligt Rosing, om att sträva efter en enhetlig indelningsgrund och ha klara och enkla klassifikationskriterier. Vidare bör klasserna utesluta varandra och uttömma domänen samt att klassifikationen bör vara fruktsam genom att fungera som grund för teoribildningen och på så sätt bidra till ökad förståelse. Vissa av de artiklar vi fann kunde placeras i flera grupper och därför är klassificeringen inte ömsesidigt uteslutande. Vi ansåg dock att detta inte är den viktigaste tumregeln i vår klassifikation och fortsatte klassifikationen trots detta, vilket ledde till att vi fick åtta grupper. Dessa var:

1. SFAS
2. Management approach
3. Bank – kriterier för referensramen
4. Tekniska
5. Allmän segmentrapportering
6. Geografiska segment och rörelsesegment
7. Risk
8. IASB/IASC/IAS

I den andra sorteringen av artiklarna var perspektivet något annorlunda, då vi inriktade oss mer på innebörden i artiklarna och den information sammanfattningarna gav. Kriteriet för klassificeringen blev att artiklarna inom samma grupp skulle behandla samma område. Detta gjorde att vi fick en mer rättvisande klassifikation, med information som var kompletterande. Vidare sorterades en del av artiklarna bort efter ytterligare insikt i dem, vilket gjorde att grupperna inte uppfyllde Rosings (1978, s.87) krav om uttömmande av domäner. Vi ansåg dock att det var viktigare att ha tillämplig information och fakta som grund för teoriavsnittet, än att uppfylla denna tumregel. I andra omgången identifierades slutligen fyra olika grupper vilka var mer översiktliga än i den första sorteringen. Detta beroende på att, som vi tidigare nämnde, vissa artiklar kunde placeras i flera grupper.

1. SFAS
2. Segmentutformning
3. Management approach
4. Skillnader i företagsstorlek och behov

I ytterligare en grupp placerade vi artiklar som kunde vara bra för vår allmänna förståelse för ämnet segmentredovisning. Dessa artiklar skulle kunna användas oberoende av vilken grupp som valdes.

Av artiklarna i de olika grupperna ansåg vi att de artiklar som behandlade management approach var mest intressanta för vidare utredning. Inom denna approach fann vi ett teoretiskt problem i de tre begreppen; relevans, jämförbarhet och transparens. Problemet ligger i hur segmentredovisningen påverkas och påverkar de olika begreppen samt den skilda uppfattningen om vad som skall läggas in i respektive begrepp och prioriteras inom segmentredovisningen. Klassifikationen kan därför, enligt Rosing (1978, s.94), betraktas som fruktbar eftersom den ledde fram till ett intressant problem. Utifrån klassificeringen gjorde vi ytterligare en sökning på de tre begreppen; jämförbarhet, relevans och transparens som vi undersöker i vår uppsats. Vi undersökte även vilka teoretiker som uttalade sig angående dessa i de vetenskapliga artiklarna.

2.4 Insamlingsmetod av empiri

Vi har hämtat vårt empiriska material i remissvaren till ED8 som IASB skickade ut i januari 2006 och där remissvaren skulle vara inlämnade senast den 19 maj 2006. IASB fick in sammanlagt 182 stycken remissvar (www.iasb.co.uk). I sin remiss ställer IASB sex stycken frågor (se bilaga 2) varav svaren till de två första frågorna är de som är mest intressanta för oss. Vi har även sett till respondenternas åsikter om segmentredovisning i stort. De två första frågorna är intressanta eftersom de handlar om respondentens inställning till att införa management approach och om respondenten anser att den nya standarden bör avvika från SFAS131 genom att ställa specifika krav på vissa poster¹ och belopp². I övriga frågor har vi inte tittat på om respondenterna är för eller emot det som IASB föreslår, dock framkommer åsikter om detta bland respondenternas sammanfattande kommentarer.

Första steget vid insamlingsmetoden av empirin var att gå igenom samtliga remissvar och göra en övergripande kategorisering av dessa. För att arbeta mer effektivt valde vi att titta på en tredjedel var. Vi sammanställde remissvaren i ett exceldokument och uppgav där en del information om vardera respondent. Uppställningen illustreras i bilaga 1 och innehåller följande:

- Nummer på remissvaret
- Vem respondenten är, namn
- Vilken typ av aktör respondenten är

I och med den övergripande kategoriseringen fick vi en bättre överblick av respondenterna och vilka de var. I det här momentet fann vi dock en del brister med IASBs hantering och dokumentation av remissvar då några av remissvaren var länkade till fel nummer samt att något även var felaktigt namngivet. Detta skapade viss förvirring och krävde en lättare utredning då vi först trodde att

¹ "specified items"

² "specified amounts"

några remissvar saknades trots att de hade inkommit. På grund av eventuella feltolkningar om vilken intressegrupp de tillhör kan någon av dessa tänkas ha hamnat i fel grupp. Vid upptäckt av ett sådant fel har respondenten i fråga flyttats om.

Enligt Rosing (1978, s.88) är det viktigt att få en fruktsam klassifikation. En bra klassifikation ger en god grund för teorins samband vilket gör att teorin sedan kan prövas genom empiriska undersökningar (Rosing, 1978, s.89), vilket i vårt fall är remissvaren. Med hjälp av klassifikationskriterium kan man dela in sitt material i lämpliga klasser. De klasser vi delat in våra remissvar i presenteras i inledningen av empirin i kapitel 4. Rosing (1978, s.89ff) talar vidare om att kriterierna för klassindelningen kan vara mer eller mindre vaga, varför vi ska försöka skapa så tydliga kriterier som möjligt för våra klasser. Rosing (1978, s.93) poängterar också vikten av att klasserna ska vara uteslutande och att det inte får bli något över. Detta innebär att samtliga remissvar ska passa in i en av klasserna. Avslutningsvis är klassifikationen inte ett påstående om verkligheten utan ett sätt att strukturera den (Rosing, 1978, s.94).

När klassifikationen var gjord undersökte vi empiriinsamlingen för att fastställa vilka respondenter som tog upp och diskuterade områden som berörde något av de tre begrepp vi fokuserar på i vår utredning.³ Vi delade återigen upp remissvaren. Vid det här stadiet handlade det om att göra observationer. Enligt Rosing (1978, s.133) är det väldigt viktigt att så snabbt som möjligt, helst omedelbart, dokumentera de observationer som görs, detta för att undvika miss-tolkningar och felaktiga uppgifter i empirin. Då vår empiri utgörs av skriftliga dokument utförda av respondenterna själva undkom vi till stor del detta problem.

För att säkerställa informationen i empirin valde vi dock att med stor noggrannhet läsa remissvaren och kontinuerligt dokumentera de observationer och den information som inhämtats. Rosing (1978, s.129) nämner även att observationen bör vara intersubjektiv vilket innefattar att den inte ska vara beroende av vilken person som gör den. Brister detta moment finns det anledning att befara att observationen inte är objektiv. För att undvika detta har vi, var och en, under empiriarbetets gång noterat de områden och observationer där frågor har uppstått och där vi har varit osäkra. Det har framförallt rört sig om översättnings- och tolkningsproblem. Därefter har vi tittat på varandras noteringar och diskuterat frågan och på så sätt har vi avsevärt minskat risken för subjektiva tolkningar. Vi har även i slutskedet, vid arbetet med analys, slutdiskussion och slutsats, gått tillbaka och läst i flera av remissvaren för att klargöra och förtydliga på områden, där vi fått bättre förståelse. I empirikapitlet har vi sedan presenterat informationen kring begreppen och klassificerat dem enligt ovan samt med hjälp av Cyert och Ijiris modell som vi presenterar i kapitel 3. Slutligen kan tilläggas att vi hädanefter i uppsatsen kommer att benämna det som Rosing kallar klasser som grupper. Detta gör vi eftersom vi anser att ordet klasser är förenat med att något är överordnat något annat.

Inom respondentgruppen har vi funnit två grupper som lämnar identiska svar på remissen. Den ena gruppen omfattar endast fem respondenter (CL 17, 18, 54, 57,

³ Relevans, Jämförbarhet och Transparens

59), där samtliga tillhör gruppen företag. Dessa respondenter svarar inte på frågorna som IASB ställt utan uttrycker enbart sin oro över att kommersiellt känslig information ska komma ut till allmänheten istället för att hållas inom företaget vid införandet av management approach. Den andra gruppen är betydligt större och omfattar 75 respondenter, vilka samtliga tillhör organisationen PWYP⁴ (CL1). En av respondenterna i denna grupp, African Association for the defence of Human Rights, har fått sitt remissvar registrerat två gånger (CL 119 och 132), men vi har bara räknat detta en gång.

PWYPs medlemmar utgörs främst av miljö- och människorättsorganisationer varför vi grupperat dessa som om de vore en enda respondent. Vi kommer dock att ta hänsyn till att denna respondent representerar hela 75 respondenter. I PWYPs (CL1) svar ges en redogörelse för varför organisationen lämnar ett alternativt förslag, eftersom det inte hör till vanligheterna att de gör detta. PWYP (CL1) svarar inte på IASBs frågor utan har satt sina egna rubriker för de aspekter av vad en förändring skulle komma att innebära, enligt deras uppfattning. De respondenter som ställt sig bakom PWYPs åsikter har skickat in ett av PWYP standardiserat svar vilket innebär att de är identiska.

Utöver de två grupperna har IASB därmed fått in enskilda svar från 104 respondenter. Av dessa råder tveksamheter om två stycken (CL 6 och 13) eftersom de säger sig ha svarat på ED145. Deras svar handlar om segmentredovisning men är ställda till AASB, det vill säga Australiens standardsättare, och inte till IASB. Vi förutsätter att detta beror på att Australien också ser över sina standarder i samband med IASBs och FASBs överensstämmelseprojekt, dock kan vi inte avgöra om svaren verkligen gäller IASB också, varför vi bortser ifrån dessa.

Utöver de konkreta svaren på IASBs frågor har vi även läst igenom samtliga remissvar och valt ut 52 stycken, av de 102 stycken. De val vi gjort baseras på att respondenten har en åsikt om något eller några av de begrepp vi har för avsikt utreda. Angående de två grupperna, vilka vi redogjorde för tidigare, och deras åsikter har vi även tagit med dem men då inte enskilt utan de räknas som två stycken svar. Vi går igenom respondenternas åsikter nedan och har delat upp dem efter begreppen. Under varje begrepp har vi därefter strukturerat åsikterna efter vilken aktörsgrupp de tillhör.

2.5 Validitet & källkritik

I remissvaren finns ingen snedvridning på grund av intervjuareffekt eller liknande fenomen eftersom respondenterna själva har tagit initiativet till att skriva remissvaren. Frågorna är dessutom formulerade på ett sätt som ger utrymme för respondenternas åsikter och tolkningar, vilket gör materialet mer lämpligt för analysering.

⁴ Publish What You Pay

Den allmänna uppfattningen är att erkända organ har större kunskap inom redovisningsområdet och är bättre rustade att svara på en remiss från IASB (Lundahl & Skärvad, 1999, s.225). Det är därför viktigt att vi har detta i åtanke då vi gör vårt urval, då en mindre känd organisation kan ha minst lika viktiga åsikter och synpunkter på utkastet för den nya standarden. Baserat på vår problemformulering kommer vi att välja remissvar utifrån deras innehåll och inte utifrån vem det är som svarat. Det är sedan summan av informationen från de olika respondenterna som gör det möjligt för oss att dra slutsatser (Jacobsen, 2002, s.261).

3 Teori och policy

§ följande kapitel kommer vi att presentera ämnet segmentredovisning utifrån den teori och policy som finns på området. Vi kommer även att presentera en modell som vi anser lämpar sig för vår studie. Dessa teorier samt modellen kommer sedan att utgöra grunden för vår analys.

3.1 Segmentredovisning

Användare av finansiell rapportering är i behov av utförlig ekonomisk information. Användarna i fråga rör sig om företagets olika intressenter såsom investerare, anställda, kreditgivare och myndigheter. Koncernrapporter är dock sällan tillräckliga och tillhandahåller inte all den information som efterfrågas. Många stora företag har sedan lång tid tillbaka mött kravet på ytterligare information genom att rapportera för olika delar av verksamheten (Nobes & Parker, 2006, s.406). Genom att informera om olika segments andel av den totala omsättningen, resultatet och dylikt, kan användarna få en bättre insyn i verksamheten och själva bedöma risker och vinstpotential. Rapportering om rörelsegrenar i kombination med omvärldsinformation gör det även möjligt för användaren att förutsäga förväntade framtida kassaflöden i ett företag (Artsberg, 2003, s.370ff).

Syftet med segmentredovisning är att hjälpa användarna att förstå företaget. Enligt SFAS131 är syftet följande: (Emmanuel & Garrod, 2002, s.219)

- “to help users of financial statements to
- a. better understand the enterprise’s performance
 - b. better assess its prospects for future net cash flows
 - c. make more informed judgements about the *enterprise as a whole*.”

Den lagstadgade informationen kräver segmentering av geografiska områden och rörelsegrenar vilket indikerar att det är aktieägarnas intressen man främst har tagit hänsyn till i lagregleringen (Artsberg, 2003, s.372). I takt med att företag växer och blir internationella, ökar behovet av segmenterad redovisning (Nobes & Parker, 2006, s.406). Under 1994 aktualiserades problemet i USA och två rapporter presenterades, där vikten av att arbeta för en förbättrad segmentredovisning togs upp (Danaher & Koski-Grafer, 1998, s.91). Båda dessa rapporter förespråkade en viss lösning, vilken innefattade att den finansiella informationen skulle utformas utifrån vad som rapporterades internt.

3.1.2 Management approach

Under management approach identifieras de segment som ska tas upp i redovisningen utifrån den interna organisationen i företaget (Street & Nichols, 2002, s.94). Denna approach kräver att den uppdelade informationen presenteras baserat på hur ledningen internt utvärderar rörelsens resultat av sina affärsenheter. Med management approach försöker man alltså att få den externa rapportering att överensstämma med den interna (Danaher & Koski-Grafer, 1998, s.92). Kritik som riktats mot denna approach är bland annat att den minskar jämförbarheten och tillförlitligheten i segmentrapporteringen (Berger & Hann, 2003, s.164). Den del av jämförbarheten som management approach mest troligt minskar är, enligt Herrmann & Thomas (1997, s.41f), jämförelser mellan företag. De tror dock att management approach kan öka jämförelserna över tiden eftersom företagen måste redovisa informationen på ett konsekvent sätt (Herrmann & Thomas, 1997, s.41). Ytterligare något som talar för metoden är att gamla rapporter ändras retroaktivt om någon värdering görs annorlunda (Collier & Pierce, 1999, s.68). Paul och Largays (2004, s.306) tolkning är att SFAS131 har i syfte att låta management approach ge information om hur ledningen styr sitt företag och sina affärer, vilket innebär att jämförbarhet mellan olika företag blir sekundärt.

3.1.3 FASB/SFAS131

I dagsläget tillämpas SFAS131 för reglering av segmentredovisning i USA. Standarden är uppbyggd utifrån management approach något som man genom ED8 vill efterlikna inom IASB. När management approach infördes i USA förväntade sig FASB att den skulle öka tillförlitligheten i segmentredovisningen, vilket den enligt vissa kan sägas ha gjort (Maines et al, 1997, s.14). Dock framkom det i de remissvar som lämnades in att det fanns ett antal olika problem. Det rörde sig framförallt om synpunkter på att företag skulle behöva redovisa onödigt många segment eller att företag skulle få ändra sin interna struktur trots att den är utformad för att passa den bransch man är aktiv i. Reglerna i SFAS131 innebär även att de segment som identifieras skall redogöras för i varje komplett finansiell rapport som görs för företaget (Danaher & Koski-Grafer, 1998, s.93f.).

De stora kraven SFAS131 tillförde när den kom var att rörelsesegment⁵ ska baseras på den segmentuppdelning som används internt av ledningen. Detta för att möjliggöra uppskattningar av prestationen i segmentet samt för att allokera kostnader. Vidare tillåts sammanslagning av segment endast då speciella kriterium kan uppnås, de så kallade aggregation criteria⁶. Vertikalt integrerade rörelser kan

⁵ Ett "operating segment" är enligt ED8 §4 "[...] a component of an entity

(a) that engages in business activities from which it may earn revenues and incur expenses (including revenues and expenses relating to transactions with other components of the same entity).

(b) whose operating results are regularly reviewed by the entity's chief operating decision maker to make decisions about resources to be allocated to the segment and assess its performance and

(c) for which discrete financial information is available.

⁶ Aggregation criteria syftar till att hindra flersegmentsföretag att slå ihop rörelsesegment med olika ekonomisk karaktäristik, exempelvis olika vinstmarginal (Ettredge 2006, s.92). Enligt

bli tvungna att behandlas som rörelsesegment, eftersom hela SFAS131 bygger på att den externa rapporteringen grundas på den interna. Den amerikanska standarden kräver dessutom att segmentredovisning skall göras även i delårsrapporter (Danaher & Koski-Grafer, 1998, s.94).

Vid implementeringen av den nya standarden i USA kunde man se en ökad informationsgivning på segmentområdet (Berger & Hann, 2003, s.163). Enligt Berger & Hann (2003, s.163) ökade standarden antalet redovisade segment samt ledde till mer icke sammanslagen information. Den ökade nivån av uppdelad information förmådde företagen att avslöja tidigare dold information om exempelvis sin diversifieringsstrategi. Detta ledde i sin tur till en påverkan på företags marknadsvärde samt ledde till förändringar i företags beteende (Berger & Hann, 2003, s.212). Enligt S. Harris (1998, s.114) kan ledningen undanhålla information för att maximera aktieägarvärdet om upplysningar skulle avslöja information som lockar konkurrenter eller minskar framtida vinster.

I studien som Berger & Hann (2003, s.164) gjorde riktades kritik mot att den nya standarden, SFAS131, skulle äventyra jämförbarhet och trovärdighet i segmentrapporteringen. Utöver detta riktades stark kritik mot bristen på vinstdefinitioner samt att segmentredovisningen inte behövde föga sig till gällande redovisningsprinciper. Syftet med studien var att belysa de förändringar som blivit då SFAS131 ersatte SFAS14. Det som Berger & Hanns (2003, s.165) studie främst tittade på var huruvida SFAS131 påverkar investerare och analytikers förmåga att förutspå företagens prestationer. Resultaten av studien visar att analytikerna hade vissa fördelar genom att ha tillgång till en del av informationen redan innan den rapporterades externt. Det visade sig också att uppskattningar av företags prestationer förbättrades efter införandet av den nya standarden. Berger & Hann (2003, s.167) fann också att FASB förväntade sig att segmentredovisningen skulle öka när den nya standarden infördes. Resultatet av en rapport från Ernst & Young (1998) visar på samma resultat som Berger & Hann (2003, s.168), nämligen att management approach ökar användarnas förmåga att förutse företagsledningens agerande och reagerande vilket i sin tur har stor inverkan på företags utsikter till framtida kassaflöde.

Viss kritik har riktats mot SFAS131 då det har visat sig sannolikt att den reducerar jämförbarheten mellan segment och mellan liknande produktionslinjer inom samma bransch. Detta eftersom alla företag kan använda olika finansiella mått för att fatta sina operativa beslut (Berger & Hann, 2003, 168f). Sammanfattningsvis säger Berger & Hann (2003, s.169) att det inte går att säga om SFAS131 förbättrar segmentredovisningen baserat på analytikernas, ledningarnas och FASBs åsikter. Slutsatsen de drar av detta konstaterande är att SFAS131s inverkan på den finansiella informationen och att bevaka dess omgivning är en empirisk fråga.

Enligt Berger & Hanns (2003, s.170) artikel har ett flertal forskare konstaterat att SFAS131 medfört att fler segment redovisas, att det ökade antalet poster i segmentredovisningen kan kopplas till en ökad operationell komplexitet samt att ett flertal företag ändrade sin uppfattning om vad som är ett segment när den nya

FAS131 §17 får man enbart slå ihop segment om de är lika i alla de fem områden (kriterier) som presenteras i paragrafen.

standarden infördes. Det övergripande resultatet visar att management approach ger ny och användbar information till investerare som inte var tillgänglig för dem tidigare (Berger & Hann, 2003, s.170).

3.1.4 IASC / IAS14

Den internationella standard som idag råder på segmentredovisningsområdet är IAS14, som ändrades 1997. Den tidigare standarden, som enbart utgick från industry approach, fick då inslag av management approach vid definieringen av segment. Standarden som används idag är uppbyggd utifrån två nivåer. För att identifiera de primära segmenten används management approach, men till skillnad från den amerikanska standarden innehåller IAS14 även avvägande utifrån en risk and reward approach⁷. Detta innebär att varje primärt segment som bestämts utifrån management approach måste ha samma ekonomiska karaktäristik, annars förändras grupperingen utifrån den sekundära approachen (Street & Nichols, 2002, s.92ff). Vidare innebär risk and reward approach att behovet av jämförbarhet med industriella och geografiska normer prioriteras högre än relevans (Emmanuel & Garrod, 2002, s.216). Om det primära sättet att identifiera segment är baserat på affärssegment är det sekundära sättet baserat på geografiska segment och vice versa (Street & Nichols, 2002, s.94).

Segmenten måste vara särskilt homogena avseende produkter och tjänster eller geografiska områden som inkluderas eftersom IAS14, till skillnad från den amerikanska motsvarigheten, inte tillåter blandade segment⁸. IAS14 kräver att den specificerade segmentinformationen följer de redovisningsprinciper som används i koncernredovisningen (Street & Nichols, 2002, s.94). Vidare kräver IASCs standard att företag rapporterar rörelseresultat för varje segment, varför Danaher och Koski-Grafer (1998, s.94) anser det vara förnuftigt av IASC att standardisera vinstmättet och göra det konsekvent med det mått som används i koncernrapporterna. En studie som Maines et al (1997, s.14) har gjort visar att tillförlitligheten hos användare ökar under den management approach som FASB implementerat. Vidare visar studien att IASCs approach, vilken innefattar att kombinera liknande produkter i ett segment, dessutom ökar analytikernas uppfattning om tillförlitlighet i segmentupplysningarna.

3.2 Referensramen och redovisningens syfte

Referensramen utgör generellt ett stöd för normgivare vid framtagandet av normer och för användare och vid tolkning av dessa (Artsberg, 2003, s.166). Den belyser också att den finansiella informationen ska förmedla förståelse, relevans, reliabilitet och jämförbarhet (Kwok & Sharp, 2005, s.84ff). Dessa fyra begrepp

⁷ Risk and reward approach benämns också risk-return approach av vissa forskare

⁸ Mixed segments, vilket innebär att de primära segmenten kan inkludera en kombination av rörelse- och geografiska segment.

utgör de kvalitativa egenskaper som IASB anser att redovisningen bör ha (Artsberg, 2003, s.168).

Som nämnts i inledningen kopplas segmentredovisning särskilt samman med två av begreppen, nämligen relevans och jämförbarhet. Relevant redovisning ska kunna påverka beslutsfattandet samt vara både framåt- och tillbakablickande. Kritik har bland annat riktats mot att aktiemarknaden värderar företag för högt och att anledningen till detta är att redovisningen inte är relevant (Artsberg, 2003, s.169f). Jämförbarhetsbegreppet innefattar två saker, dels jämförelser över tiden och dels jämförelser med andra företag. Därför är det oerhört viktigt att i normsättningsprocessen utforma reglerna så att alla kan redovisa på liknande sätt (Artsberg, 2003, s.173).

3.2.1 Relevans

På 1950-talet växte det dominerande synsättet fram om att redovisning som första prioritet ska vara användbar för investerare. I detta sammanhang sätts två kriterier i centrum varav det ena är relevans. Detta begrepp har haft en viktig roll vid utvecklingen av referensramen i såväl FASB som IASB (Artsberg, 2003, s.74ff).

Enligt FASB är relevans en nödvändighet för kvalitativ redovisning och den generella definitionen är följande: (Emmanuel & Garrod, 2002, s.218)

”The capacity of information to make a difference in a decision by helping users to form predictions about the outcomes of past, present and future events or to confirm or correct prior expectations”

ASB⁹ definierar begreppet enligt nedan (Emmanuel & Garrod, 2002, s.218).

”Information has the quality of relevance when it has the ability to influence the decisions of users by helping them evaluate past, present or future events of confirming, or correcting, their past evaluations.”

Information är relevant då den inverkar på de ekonomiska beslut som tas. Tillgången till relevant information kan i många fall resultera i att beslut blir annorlunda än om den relevanta informationen inte hade varit åtkomlig (Schroeder et al, 2001, s.21).

Enligt FASB var ett av målen med SFAS131 och management approach att öka relevansen i den information som rapporteras, detta genom att ge användarna tillgång till samma information som ledningen (Berger & Hann, 2003, s.164). Vidare fanns synpunkter på att den dåvarande regleringen, med segment baserade på olika rörelsegrenar, ledde till att den data som publicerades var irrelevant ur ett operativt och strategiskt perspektiv. Detta berodde på att informationen inte alls behövde sättas i relation med företagets organisation i sin helhet (Danaher & Koski-Grafer, 1998 s.92). Emmanuel & Garrod (2002, s.220) hävdar att för att

⁹ Accounting Standards Board; normgivare i Storbritannien

relevans skall bibehållas i segmentinformationen skall data förklara eller bekräfta det sammanslagna resultatet.

Vid jämförelser av olika företag finner användare ofta skillnader i form av verksamhetsinriktning, målgrupp med mera. Vid användande av metoden industry approach är vanligen dessa skillnader inom ramen för vad som fortfarande gör det möjligt för användarna att göra jämförelser. Vid management approach uppstår däremot problem, enligt studier gjorda i USA, då extern redovisning skall upprättas i enlighet med vad som redovisas internt (Emmanuel & Garrod, 2002, s.220). Måtten som används internt av företagen varierar med största sannolikhet och dessa mått kan även variera mellan olika segment i ett företag. Med dessa argument hävdar Danaher & Koski-Grafer (1998 s.91) att en bättre insyn i form av intern information leder till brister i möjligheten att jämföra olika företag och segment. Även Ijiri (1995, s.61ff) argumenterar för att, om relevans blir den dominerande regeln kommer detta att vara till nackdel för externa användare.

Inom segmentredovisning diskuteras begreppet relevans ur två infallsvinklar, förutsägbart- eller återkopplingsvärde¹⁰ och lämplighet¹¹. Det förutsägbara värdet är framåtblickande och definieras som kvaliteten på information, vilken hjälper användare att förutsäga framtida utfall, det vill säga öka chansen för korrekta prognoser. Återkopplingsvärdet är däremot bakåtblickande och syftar på kvaliteten i informationen som möjliggör för användarna att i efterhand bekräfta om prognoserna var korrekta. Förutsägbart- och återkopplingsvärde kan tänkas öka vid användande av management approach då denna ökar möjligheten för användaren att spå de handlingar ledningen kommer att genomföra vilka har stor påverkan på driften. Vad gäller lämpligheten syftar denna på vikten av att göra information åtkomlig för användarna innan den förlorar sitt värde som underlag för beslutsfattande. Vid management approach antas lämpligheten i informationen öka påtagligt (Herrmann & Thomas, 1997, s.37ff).

3.2.2 Jämförbarhet

Jämförbarhet kan, som tidigare nämnts, delas in i två områden nämligen jämförelser mellan företag och jämförelser över tiden. Dessa två olika jämförbarhetsmått påverkas olika beroende på vilken approach som tillämpas (Herrmann & Thomas, 1997, s.41). Under management approach är jämförbarhet sekundärt (Paul & Largay, 2005, s.306). Den approach som IASC använder, risk and reward approach, prioriterar däremot behovet av jämförbarhet (Emmanuel & Garrod, 2002, s.216).

Av FASB (Emmanuel & Garrod, 2002, s.218) definieras begreppet jämförbarhet som:

”The quality of information that enables users to identify similarities in and differences between two sets of economic phenomena”

¹⁰ Predictive/feedback value

¹¹ Timeliness

ASB (Emmanuel & Garrod, 2002, s.218) å andra sidan definierar begreppet som:

”Users must be able to compare the financial statements of an enterprise over time to identify trends in its financial position and performance. Users must also be able to compare the financial statements of different enterprises to evaluate their relative financial position, performance and financial adaptability”

Paul & Largay (2005, s.305) menar att management approach inte är en standardiserad approach. Dessutom är den baserad på företagsspecifika interna strukturer, vilket gör att den inte stödjer jämförelser mellan företag. I Paul & Largays artikel presenteras en organisation¹² som menar att interna strukturer uppstår av anledningar som inte har något med segmentrapporteringens användare att göra. Även Paul & Largay (2005, s.305) stödjer denna åsikt, men menar att uppfattningen av den höga nivån på jämförbarhet vid användning av standardiserade redovisningsnormer på olika områden inte är sann. Vidare menar författarna att jämförbarhet endast kan uppnås då lika situationer behandlas lika och avvikande situationer behandlas avvikande (Paul & Largay, 2005, s.305).

Syftet med att jämföra är enligt Emmanuel och Garrod (2002, s.220) att hitta de företag, som i förhållande till andra företag i branschen, överpresterar eller underpresterar. För att jämförbarhet ska existera måste segmentrapporterna ge information som går att jämföra med den industriella omgivning som företaget verkar inom (Emmanuel & Garrod, 2002, s.220).

3.2.3 Transparens

I en studie som Bushman et al (2004, s.208) genomfört skapar de en referensram angående begreppet transparens. Begreppet delas av dessa författare in i tre delar vilka är; företagets rapportering (både frivillig och obligatorisk), informations-spridning via media och Internet samt privat information från finansanalytiker, företagsinsiders och investerare. Det är den första delen av begreppet, företagets rapportering, som kommer att beröras i denna uppsats. Bushman & Smith (2003, s.66) definierar begreppet på följande vis:

“Corporate transparency is defined as the widespread availability of relevant, reliable information about the periodic performance, financial position, investment opportunities, governance, value and risk of publicly traded firms.”

Finansiell rapportering bör utmynna i transparent information vars innehåll är förhållandevis okomplicerat och lättförståeligt. Syftet är att förmedla meningsfull information som skall fungera som grund för olika användares ekonomiska beslut. Tanken med den transparenta informationen är att den inte döljer information som är relevant för dessa ekonomiska beslut. Det kan därför tänkas att alltför komplicerade och högkvalitativa standards kan resultera i att redovisnings-informationen snarare blir irrelevant (Schroeder et al, 2001, s.198).

¹² The Canadian Institute of Chartered Accountants

Värdet av en tillförlitlig segmentredovisning är mycket viktigt och för att förmedla detta till omvärlden förordar Paul & Largay (2004, s.303) att finanschefer bör sträva efter att förändra uppfattningen om att den finansiella informationen inte är tillräckligt trovärdig. Författarna menar att ett steg mot detta är att företagen möjliggör en mer transparent segmentredovisning. Även de externa revisorerna kan bidra till att öka värdet genom att kräva mer transparenta upplysningar för segmenten. Oron, från företagen, med en mer transparent redovisning är enligt Paul & Largay (2004, s.305) att de ska bli tvungna att avslöja för mycket och därmed utsättas för konkurrensnackdelar de annars hade kunnat undvika. Författarna menar dock att trots att ledningen verkligen bör anstränga sig för att ge intressenterna den information de eftersöker så arbetar de snarare i motsatt riktning och anstränger sig för att inte ge mer information än de absolut måste (Paul & Largay, 2004, s.306). Paul & Largay (2004, s.306) exemplifierar detta genom en studie gjord av Miller & Bahnson (2002) där en vice VD som fått tillsägelsen att hans jobb var att medvetet göra redovisningen svår att förstå.

3.2.4 Begreppens inbördes förhållande

Vid användning av management approach för att identifiera segment, menar Emmanuel och Garrod (2002, s.216) att relevans är överordnad jämförbarhet. Ijiri tror att en sådan redovisning kan skada externa användare (Emmanuel & Garrod, 2002, s.216f). Danaher och Koski-Grafer (1998, s.91) menar att priset för den större insikten i hur ledningen organiserar och styr sitt företag, genom management approach, är att möjligheten att jämföra resultat i liknande rörelser i olika företag minskar. Detta eftersom alla företag inte organiserar sig på samma sätt. Dessutom kan prestationsmåten, enligt dem, variera mellan företag men även inom företag i de olika segmenten.

I SFAC¹³ från 1980 identifierar man relevans och jämförbarhet som två kvaliteter som samverkar för att skapa användbar information. Den standard som finns på området i USA anger dock att upplysning av både relevant *och* jämförbar data inte går att uppnå. FASB anser i sin tur att relevansen som finns inneboende i ett företags ledningsstruktur ger mer användbar information för användarna än den industriella jämförbarhet som risk and reward approach skapar (Emmanuel & Garrod, 2002, s.216f).

För att relevans skall uppnås vid segmentredovisning krävs det att informationen förklarar eller bekräftar det sammanslagna resultatet och genom att studera segmentinformationen skall användaren få mer förståelse än om endast konsoliderad information analyseras. Jämförbarhet däremot uppnås om användarna genom segmentrapporteringen erhåller data som är jämförbar med avseende på vad som faller inom ramen för normalt i branschen (Emmanuel & Garrod, 2002, s.220).

¹³ Statement of Financial Accounting Concepts

Vid införandet av management approach skall intern rapportering sammanföras med extern, då skillnaden mellan dessa två har varit stor i multinationella företag. De två rapporteringsvägarna har även skilda definitioner vid mätning av finansiella prestationer. I USA grundade sig den externa rapporteringen på FASBs regler och definitioner medan den interna rapporteringen och dess resultat baserades på skyldigheter och ansvar¹⁴. Internrapporteringen avsåg vad som var intressant för värdering av ett verksamhetsområde och verksamhetschefens prestationer och om dessa var i överensstämmelse med interna policys samt om prestationerna var förenliga med företagets finansiella och strategiska mål. På grund av detta har den interna rapporteringen av verksamhetsgrenar i multinationella företag tidigare värderats och presenterats på olika sätt i olika företag. Detta anses vara den största utmaningen vid införandet av management approach och för användarna (Danaher & Koski-grafer, 1998, s.92).

Danaher & Koski-grafer (1998, s.92f) ger flera exempel på hur den interna rapporteringen kan variera i olika företag. En del företag har rapporterat segment i form av kompletta balans- och resultaträkningar med resultat efter skatt och på så sätt behandlat segmenten som självständiga företag. Andra företag har använt sig av resultat före skatt vid rapportering av verksamhetsgrenarna. Det förekommer även att företag endast fokuserar på rörliga kostnader¹⁵ vid intern rapportering av verksamhetsgrenar. Vissa företag allokerar exempelvis lokalkostnader och skatt medan andra låter dessa fasta kostnader ligga på central nivå. Även uppdelningen av intäkter och resultat varierar då företag administrerar olika. Exempelvis skapar vissa företag interna joint ventures vilka tar del av samverkan av olika verksamhetsgrenar. När företagen sedan får problem att fördela resultatet väljer de att rapportera hela resultatet i samtliga berörda verksamhetsgrenar. Vid införandet av SFAS 131 var den kritiska frågan om alla eller endast ett fåtal av ovanstående ageranden skulle fortlöpa och om de i så fall skulle förklaras i segment-redovisningen (Danaher & Koski-grafer, s.93).

3.3 Aktörer

Gällande IASCs arbete identifierar Kwok & Sharp (2005, s.76) två stora aktörsgrupper, interna och externa. De interna utgörs av IASCs styrelse och de utövar ett direkt inflytande på arbetet. Den externa gruppen kan vidare delas in i grupper med potentiellt motstridiga intressen. Cyert & Ijiri (1974, s.29) konstaterade 1974 att den externa gruppen kan delas in i tre kategorier som har ett direkt intresse i framtagandet av redovisningsstandarder. Dessa grupper är användare¹⁶, de som sätter samman den finansiella informationen och redovisningsprofessionen¹⁷.

Gruppernas varierande intresse för redovisningen medför att de ofta sägs vara i viss konflikt med varandra. Detta är, enligt Kwok och Sharp (2005, s.76) frekvent

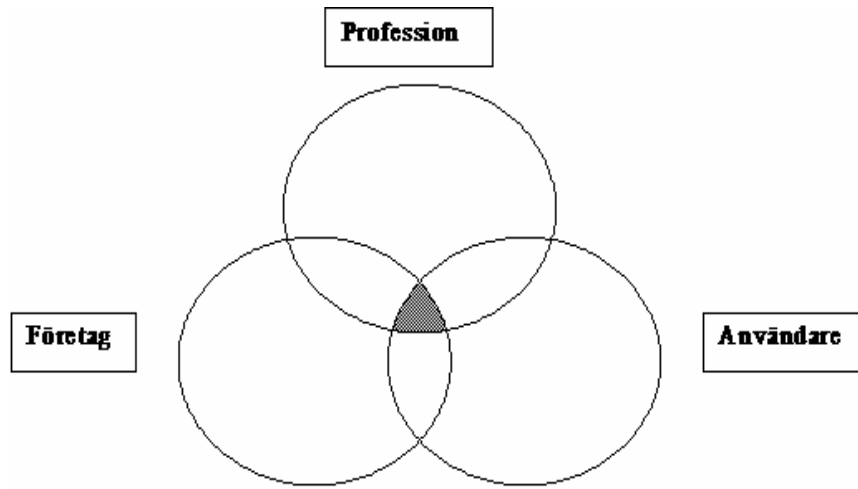
¹⁴ Responsibility and accountability

¹⁵ Controllable costs

¹⁶ Användare av finansiell information det vill säga analytiker, myndigheter och allmänheten

¹⁷ Redovisningsprofessionen innebär i detta fall både redovisare och revisorer

omnämnt i den akademiska och vetenskapliga litteraturen. Förhållandet mellan de externa grupperna illustreras av Cyert & Ijiri (1974, s.30) med hjälp av tre cirklar.

Den lilla delen i mitten symboliserar området där företagen lämnat den information de vill, där användarna fått den information de vill ha och där professionen kan godkänna innehållet. Övriga områden har olika mått av överensstämmelse eller ingen alls och illustrerar väl hur relationerna ter sig mellan grupperna (Cyert & Ijiri, 1974, s.31).

Ijiri (1995, s.61) talar i sin forskning om att det finns olika användare vilka har behov av olika information. Han beskriver det i form av, "capital managers" och "resource managers". Exempel på "capital managers" är styrelsemedlemmar och högsta ledningen samt externa investerare. "Resource managers" består bland annat av avdelningschefer. Samtliga användare behöver information, men den sorts information de efterfrågar kan variera. "Capital managers" behöver information som möjliggör för dem att bestämma värden, vinster och risker som finns investerade i kapital och för att förutspå framtida förändringar. "Resource managers" däremot, behöver information som möjliggör löpande handlingar och planering av dessa. Denna information måste vara uppdelad för att vara användbar för var och en av avdelningscheferna. Medan den information som capital managers behöver är en mer aggregerad information, eftersom kapital är mer abstrakt, aggregerat och homogent. Således visar Ijiri (1995, s.62) att aktörer har behov av olika slags information.

4 Empiri

*F*öljande kapitel kommer att presentera den empiri vi använt oss av vid utredningen av problem och arbetsfrågor. Vi har sammanställt och delat in respondenternas kommentarer under de tre begreppen; relevans, jämförbarhet och transparens. Därefter har ytterligare uppdelning gjorts utifrån aktörstilhörighet.

4.1 Empiriöversikt

Här följer en genomgång av de grupper vi identifierat när vi gått igenom remissvaren. Procenttalet inom parentesen talar om hur stor del av respondentgruppen som aktörerna utgör.

- Miljö- och människorättsorganisationer (42%)
- Redovisningsprofessionen (23%)
- Företag (22%)
- Kreditgivare (8%)
- Internationella organisationer (3%)
- Investmentbolag (2%)

De interna aktörerna utgörs av IASBs styrelse vilka i det här fallet är de som efterfrågar åsikter och således har de satt sin prägel på frågan genom att vara förslagsställare (Kwok och Sharp, 2005, s.76). Den externa gruppen som vi berättat att Ijiri och Cyert (1974, s.29) tittat närmare på har vi haft som utgångspunkt, men här delat upp i något fler grupper. Vi har gjort detta för att ge en tydligare bild av respondenternas fördelning. När vi senare går igenom utvalda respondenters åsikter gällande våra tre begrepp grupperas de enligt följande:

- Internationella organisationer
- Företag
- Redovisningsprofessionen
- Kreditgivare

Gruppen företag innehåller även investmentbolag, men inte kreditgivare. Anledningen till att vi har kreditgivarna i en egen grupp är att banker påverkas särskilt av att segmentredovisningen föreslås vara den samma internt och externt. Detta eftersom deras interna information är känsligare att offentliggöra, då den i

stor utsträckning berör kunder och klienter. Ytterligare en anledning att kreditgivare är användare av informationen som i de flesta fall har en bra bakomliggande kunskap för att utföra analyser av materialet. Investmentbolagen grupperas med företagen eftersom de enligt vår uppfattning svarar på samma sätt som företagen och ser på området ur ett liknande perspektiv. Därför är det lämpligt att ha dessa i samma grupp. Miljö- och människorättsorganisationer har vi placerat under internationella organisationer, då detta i många fall är organisationer som handlar med ett internationellt perspektiv.

En av de externa grupperna, privata användare, svarar i regel inte på sådana här remisser. De två privatpersoner (CL2 och 12) som har svarat på remissen har inte gjort detta ur ett användarperspektiv, utan i egenskap av företagare och således finns ingen tydlig representation för gruppen i vår empiri. Dock är företagen på sätt och vis också användare eftersom de tar del av varandras redovisning i syfte att se hur konkurrensen ser ut. Detta medför att vi måste tolka deras synpunkter dels ur synvinkeln som mottagare och dels ur synvinkeln som givare av finansiell information. Anledningen till att de internationella organisationerna inte sorteras in under redovisningsprofessionen i vår empiri är att de, enligt vår mening, mer liknar de interna intressenterna och därmed ser på redovisningsnormer ur ett annat perspektiv. De internationella organisationerna som svarat på ED8 består dels av partsammansatta redovisningsorgan, men även av organisationer med långtgående internationell verksamhet.

Om vi ser till frågorna som IASB har ställt handlar den första om huruvida respondenten tycker det är rätt att införa management approach för att uppnå överensstämmelse med SFAS131. Av de 102 respondenterna är det 57 stycken som anser att management approach ska införas medan 19 stycken ställer sig emot förslaget. Av resterande är endast 3 stycken tveksamma, 23 stycken har inte besvarat frågan. Diagram 1 nedan visar hur svarsfördelningen är inom de olika grupperna på fråga 1.

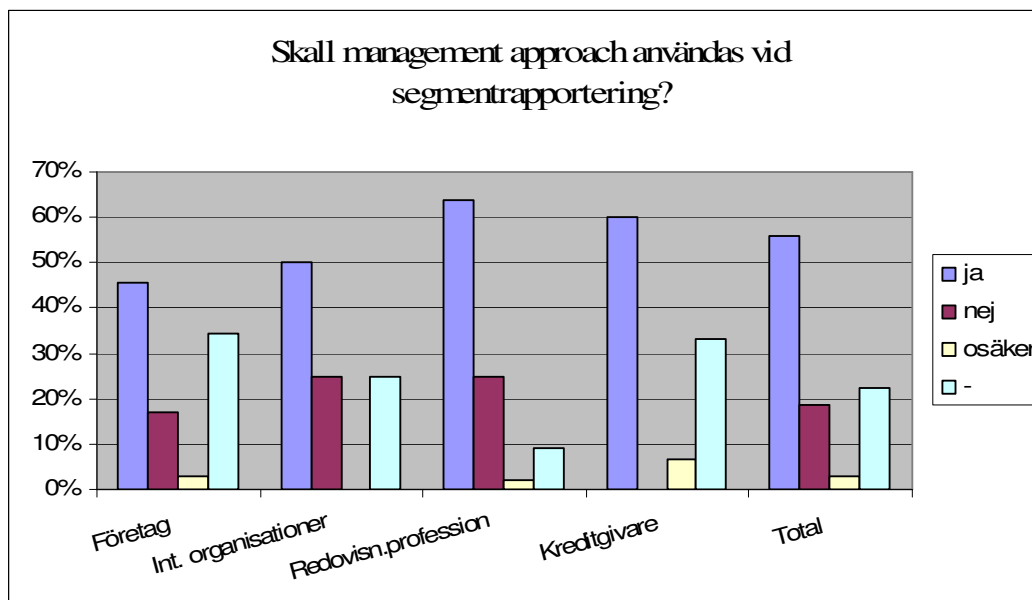

Diagram 1: Svarsfrekvens inom de fyra aktörsgруппerna på den första frågan i remissen.

Gällande den andra frågan har våra 102 respondenter varit i huvudsak negativa eller inte haft en åsikt. Av respondenterna tycker 19 stycken att den standard som ersätter IAS14 skall avvika från SFAS 131, genom att det ställs specifika krav på poster och belopp. Av resterande anser 44 stycken att standarden inte bör avvika, medan 8 stycken svarar att de inte vet och 29 stycken inte har någon åsikt i frågan. Diagram 2 nedan visar hur svarsfördelningen är inom de olika grupperna på fråga 2.

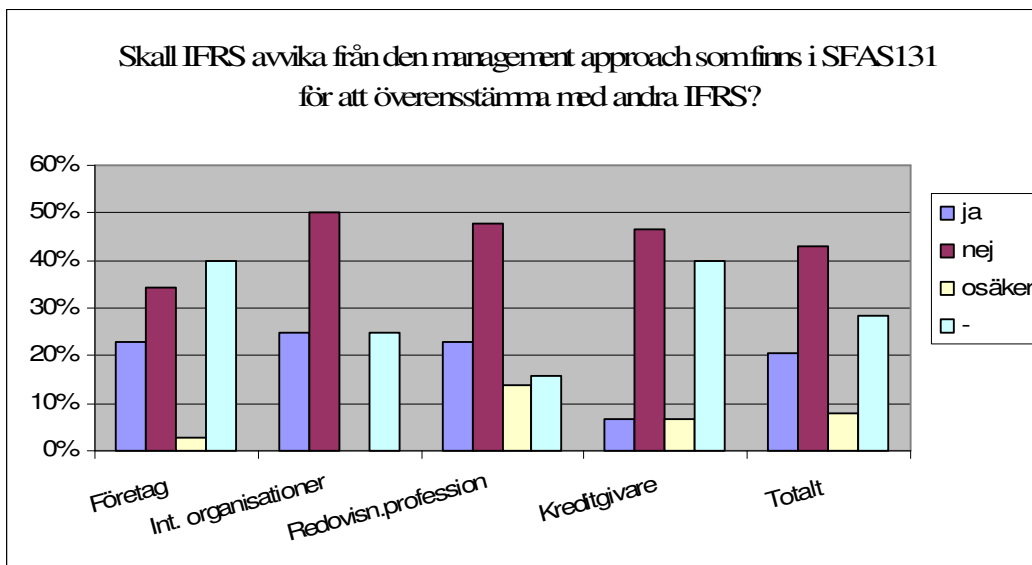

Diagram 2: Svansfrekvens inom de fyra aktörsgrupperna på den andra frågan i remissen.

Remissvarens omfattning är varierande med alltifrån en halv sida till uppåt tio sidor. Av samtliga respondenter har 24 stycken inte svarat direkt på frågorna utan bara lämnat generella kommentarer. Resterande har i regel lämnat en övergripande bild av sin syn på standarden och överensstämmelseprojektet med FASB innan de besvarat frågorna som IASB ställt. Respondenterna har även motiverat sina svar och i stort sett ingen har bara svarat ja eller nej på frågorna. I vissa fall har respondenten inte skrivit ett tydligt svar utan vi har, utifrån texten, tolkat om de är för eller emot det som frågan behandlar.

4.2 Relevans

4.2.1 Internationella organisationer

EFRAG¹⁸ (CL182) pekar i sitt remissvar på att management approach ger användarna av den finansiella informationen möjlighet att se företaget utifrån ledningens synvinkel vilket, enligt dem, borde vara det mest användbara. För att

¹⁸ European Financial Reporting Advisory Group

få relevant information föreslår CMFB¹⁹ (CL121) att IASB i standarden skall lägga till en fast klassifikation på vad som utgör ett geografiskt-, sektor- och produktsegment vilket, de menar, även kommer att behövas i statistiska syften.

PWYP (CL1) menar att alla multinationella företag utsätts för risk på nationell nivå och anser att denna måste kunna analyseras och förstås av användare för att de skall kunna ta rätt investeringsbeslut. På denna grund föreslår de en redovisning som är specificerad med segmentredovisning för varje enskilt land, det vill säga en nationell redovisning istället för den regionala som används i dagsläget.

UNICE²⁰ (CL67) tror att management approach är passande då intern information redovisas externt, något som enligt dem intresserar användarna. De anser att informationen kommer att bli mer meningsfull om den framställs baserad på intern rapportering. UNICE (CL67) tror vidare att den föreslagna metoden resulterar i att segmenteringen blir konsekvent med informationen som ges i förvaltningskommentarerna²¹ och de anser att insynen i de olika segmenten kommer att öka. UK 100 Group (CL110) stödjer att man inte använder en allmän presentation för den finansiella redovisningen men tycker att segmentredovisningen ska baseras på IFRS-regler. Exempelvis kan ledningen använda standardkostnader eller budgeterad utländsk valuta för den interna redovisningen, men UK 100 Group (CL110) menar att denna information inte är relevant för användarna.

4.2.2 Företag

SAP AG²² (CL5) menar att under management approach kommer ledningens information att drivas av marknadens efterfrågan, efter vad den anser vara relevant för verksamheten. De menar att det är sådan information som behövs för att vara framgångsrik. Allianz Aktiengesellschaft (CL164) anser att management approach som föreslås i ED8 ger relevant information eftersom den speglar ledningens syn på verksamheten samt sättet att styra densamma. Holcim, (CL95) menar att segmentrapporteringen är nyckelfaktorn för kommunikation mellan ledning och investerare samt analytiker, varför de anser det viktigt att den interna organisationen i företaget avspeglas i segmentrapporteringen, som vid management approach.

HSBC-Holdings (CL180) anser att den förståelse som management approach skapar, ger mer relevans än uppdelning av segment utifrån speciella kriterier eller lagregler. Även British-American Tobacco (CL178) delar åsikten att information som baseras på den interna organisationen, strukturen sett ur ledningens synvinkel, leder till att mer relevant och användbar information presenteras. En

¹⁹ Committee of Monetary, Financial and Balance of Payment Statistics

²⁰ Union of Industrial and Employer's Confederations of Europe

²¹ Management commentary

²² Systeme, Anwendungen, Produkte in der Dataverarbeitung Aktiengesellschaft

diskussion som IDW²³ (CL153) för i sitt remissvar är huruvida ett krav att allokeringen till segment skall vara symmetrisk, som i dagens §47 IAS 14²⁴, skall tas in i den nya standarden. Detta skulle, enligt dem, kunna bidra till att segmentinformationen blir mer enhetlig. Efter övervägande anser dock IDW (CL153) att det förmodligen är mer relevant att ge användarna den information som ledningen har till grund för sina beslut. IDW (CL153) påpekar i sitt remissvar även vikten av att det finns förenlighet mellan uppsättningen av rörelsesegment och värderingen av segmentsiffror, eftersom avvikelser från en sådan förenlighet försämrar relevansen i segmentinformationen. IDW (CL153) anser därför att klargörande på dessa områden skall framkomma från IASB. CRUF²⁵ (CL149) menar att den ökade förenligheten med ledningens diskussioner samt den ökade relevansen för användare, genom management approach mer än kompenserar för den eventuella brist på jämförbarhet som kan uppstå mellan företag. CRUF (CL149) pekar dock på att det är viktigt att ta fram en vägledning som är mer detaljerad i hur utformningen och rapporteringen av segment skall se ut.

När koncerner leds på en global nivå ställer Holcim (CL95) sig tvivlande till huruvida en tilläggsupplysning om heterogena verksamheter per land, enligt §32²⁶ ED8, ger meningsfull information. Vidare anser Holcim (CL95) att man åtminstone borde få slå ihop länder med liknande ekonomiska villkor. Även QCA²⁷ (CL70) kritiserar management approach och ger i sitt remissvar exempel på medlemmar som hellre skulle ta anmärkningar från revisor än att lämna information i årsredovisningar och rapporter däremellan. QCA (CL70) ifrågasätter vidare användbarheten och relevansen som management approach sägs ge segmentrapportering. De skriver i sitt remissvar att samtidigt som standardens syfte är att öka aktieägarinformationen finns det risk för att den, för små bolag, samtidigt förstör aktieägarvärde. Detta genom att aktieägarna inte förstår de finansiella rapporterna eller att företaget presterar sämre på grund av upplysningarna som ger konkurrensnackdelar. Med detta som bakgrund föreslår QCA (CL70) att det skall finnas undantagsregler för mindre bolag.

Även CFA Institute (CL99) är kritiskt inställda till förändringen. I teorin menar de att management approach ger den mest relevanta informationen. De beskriver dock även besvikelsen över hur dåligt detta överensstämmer med verkligheten, då den i USA inte givit den nivå av segmentinformation som önskas. CFA Institute (CL99) ifrågasätter vidare om ledningar verkligen kan styra sina verksamheter med den bristfälliga information som visas externt, eftersom denna borde överensstämma med den interna informationen ledningen har tillgång till. Därför finns det aningar om att ledningen inte rapporterar all den information de använder internt. I en studie som CFA Institute (CL99) utfört visar de att 70 procent av respondenterna i studien uppger att segmentredovisning är extremt tillvärdigt viktigt för analysen av ett företags finansiella rapporter. Syftet med studien som utfördes var att bestämma vilka aspekter i den nuvarande segmentrapporteringen som är användbara och relevanta i utvärderingen av företags

²³ Institut der Wirtschaftsprüfer

²⁴ Tillgångar som används av två eller flera segment skall fördelas på de enskilda segmenten endast om motsvarande intäkter och kostnader också fördelas på dessa.

²⁵ The Corporate Reporting User Forum

²⁶ Information about geographical areas

²⁷ The Quoted Companies Alliance

prestationer. CFA Institute (CL99) menar att den mest relevanta och användbara informationen för investerare är baserad på lika eller sammanhängande produkter/tjänster eller geografiska faktorer, som det görs i risk and reward approach. Därför tror man att relevansen kan minska med management approach eftersom ledningar under denna approach tenderar att rapportera segment utifrån en legal struktur snarare än de ekonomiska rörelseegenskaperna. CFA Institute (CL99) menar vidare att management approach inte fångar skillnader mellan ledningens värderingar och erkännandeattribut²⁸. Vidare kan segmenten som skall rapporteras variera signifikant beroende på segmentets verksamhet och transaktioner. Som ett resultat av detta går värdefull och relevant information för varje segment förlorad och därför blir den rapporterade segmentinformationen mindre användbar och eventuellt även vilseledande.

UBS (CL100) förstår att vissa uttrycker oro över implementeringen av management approach, eftersom det kan resultera i försämring av presentationen som i sin tur kan minska jämförbarheten. Dock menar UBS (CL100) att begreppet relevans som, enligt dem, uppnås med management approach inte skall försakas på grund av jämförbarhet. Istället tror de att bristen på jämförbarhet mellan strukturen och presentationen, av segmentinformation från företag som är verksamma inom samma område, bör vara av stort intresse för användarna.

4.2.3 Redovisningsprofessionen

Grant Thornton (CL102) stödjer management approach vid redovisning av segment. De tror att det analytiska värdet i informationen kommer att öka samt att man uppnår en större förenlighet med organisationen och ledningen i företaget, något som, enligt dem, ökar relevansen. NASB²⁹ (CL130) påpekar att det finns en risk för att vissa företag, vid en övergång, kan vägra att presentera relevant information eller ge otillräcklig information till externa revisorer, eftersom de ser sina interna ledningssystem som hemliga. The Institute of Chartered Accountants in Ireland (CL91) menar dock att management approach kommer att hjälpa företagen att uppnå lämplighet³⁰ i både års- och delårsrapporter vilket, enligt dem, klart ökar relevansen.

NASB (CL130) påpekar vidare att den approach som läggs fram i förslaget till den nya standarden är regelbaserad snarare än principbaserad, vilket de grundar på de kvantitativa tröskelvärden som finns i förslaget. NASB (CL130) ifrågasätter detta då US GAAP går mot en allt mer principbaserad referensram och standarden tas fram i ett konvergenssyfte. De föreslår därför att IASB tar upp en diskussion med FASB om att möjligtvis ta bort de kvantitativa tröskelvärdena som finns i SFAS131 och sedan inte införa dem i IFRS8.

²⁸ Recognition criteria. Kriterier som, om de uppfylls, gör att något definieras som segment och skall redovisas som detta.

²⁹ National Accounting Standards Board of Russia

³⁰ Timeliness, se förklaring i Teori, avsnitt 3.2.1 s.23, stycke 3

FEE³¹ (CL155) menar att man inte ska använda icke överensstämmande mått eftersom dessa kan vilseleda användare. De menar vidare att detta skulle skapa två olika grunder för segmentredovisning på det internationella området, vilket skulle förvirra användare och minska användbarheten i informationen. Med detta menar FEE (CL155) att det är motstridigt att IASB själva för argument angående att segmentrapportering byggd på intern information, istället för IFRS-värderingar, är mer användbar. Särskilt när målet med IFRS, enligt referensramen, är att ge information som är användbar vid ekonomiskt beslutsfattande. Även NASB (CL130) påpekar att segmentredovisningen i de finansiella rapporterna bör vara helt överstämmande med andra IFRS. De menar således att management approach kan användas i förvaltningens kommentarer, men inte i noter till de finansiella rapporterna.

Monasch University (CL3) anser att förändringarna som föreslås i ED8 är helt onödiga eftersom de inte är på en tillräckligt grundläggande nivå för att föra något positivt med sig. Istället befarar de att den nya standarden kommer att sänka informationsnivån i de finansiella rapporterna. Vidare är de väldigt kritiska till att ED8, enligt dem, tycks vara skriven för analytiker och förberedare av finansiella rapporter. Enligt dem är detta minoritetsgrupper vars intressen kan tas till vara utanför regleringar. Monasch University (CL3) tycker att redovisningsstandarder ska ta hänsyn till vad användarna i allmänhet vill ha för information och inte till mindre specifika grupper. University of Waikato (CL11) ser däremot fördelar med management approach då de tror att den information som är bäst för internt beslutsfattande även är den mest lämpliga informationen för användarna.

FAR³² (CL109) stödjer ett införande av management approach då de anser att segmentredovisning baserad på intern information kommer att vara användbar för investerare, kreditgivare och andra användare av finansiell information. Detta för att informationen, enligt FAR (CL109) framförallt kommer att beröra viktiga risker, möjligheter och mått, vilka fungerar som grund när ledningen fattar stora beslut. Management approach kommer, enligt FAR (CL109), även att bidra till att kopplingen mellan de finansiella rapporterna och förvaltningskommentarerna blir starkare. Även CIMA³³ (CL124) tycker att management approach är den approach som ger mest relevant information om företagets prestationer. Detta eftersom den interna strukturen och organisationen i företag är det som ledningen anser mest relevant och verkningsfullt att rapportera. RR³⁴ (CL77) föreslår att endast de poster som kan allokeras till olika segment på ett konsekvent och tillförlitligt sätt skall delas upp. Att begränsa uppdelningen med dessa krav kommer därför enligt RR (CL77) medföra betydande fördelar, med liten extra kostnad.

DRSC³⁵ (CL79) menar att management approach kommer att tillföra information som gör det möjligt för användarna att förstå ledningen. De tror att metoden kommer att öka användarnas förmåga att förutspå de handlingar ledningen gör, som har en större påverkan på företagets framtida kassaflöden. DRSC (CL79)

³¹ Fédération des Experts Comptables Européens

³² Föreningen Auktoriserade Revisorer

³³ The Chartered Institute of Management Accountants

³⁴ Redovisningsrådet / Swedish Financial Accounting Standards Council

³⁵ Deutsches Rechnungslegungs Standards Committee

menar vidare att den information ledningen använder både är relevant och trovärdig. De anser därför att den interna informationen bör vara den huvudsakliga basen när man bestämmer hur värdering av vinster och förluster i segment ska göras. DRSC (CL79) tror även att segmentinformation kan komma att bli mer specifik med management approach och de anser vidare att det kan vara värt att offra en del av jämförbarheten för mer relevant information. DRSC (CL79) tror dock att om standarden blir mer detaljerad än föreslaget och det ställs ytterligare krav kommer detta leda till att företagen tvingas göra vissa förändringar i sina interna mätningar. Konsekvensen av detta, menar de, blir att deras förmåga att leverera tilläggsinformation i rätt tid förhindras. DRSC (CL79) menar även att man skall ta hänsyn till mindre bolag. Enligt dem bör man avvakta med frågan om var gränsen ska gå för att företag ska vara ansvariga att publicera sin information. De vill vänta till det pågående SME-projektet³⁶ är färdigt och därefter reglera frågan.

En respondent, IFRSRC/KASB³⁷ (CL82), hänvisar till teoretiska argument och slutsatser. De refererar bland annat till en studie av Street et al. (2000) vilken visar att informationen i rapporteringen har en tendens att öka i kvalitet vid användande av management approach. Enligt studien kommer även antalet redovisade segment att öka. IFRSRC/KASB (CL82) refererar även till Herrmann och Thomas (2000) vilka kom fram till att såväl antalet redovisade segment som antalet redovisade poster för vardera segment ökade i och med införandet av SFAS131. Ytterligare ett argument IFRSRC/KASB (CL82) grundar sina åsikter på är att SFAS131 medförde att informationen till marknaden ökade. Baserat på detta hävdar IFRSRC/KASB (CL82) att management approach är effektivt och lämpligt att använda i praktiken.

4.2.4 Kreditgivare

De tre franska kreditgivarna ACTEO³⁸, MEDEF³⁹ och AFEP⁴⁰ (CL179) anser att genom att ge användarna den information som ledningen använder för beslutsfattande har de fått den information som är mest relevant för företaget. Dessutom är den externa och interna informationen då helt överensstämmande vilket, enligt dem, är särskilt hjälpfullt för användarna. Detta eftersom aktieägarna och ledningen gemensamt är ansvariga för resursallokeringsbeslut. Även banken Bundesverband deutscher (CL135) menar att information som ges under management approach signifikant kommer att förbättra relevansen för externa användare, då de menar att detta kommer att möjliggöra för investerare att

³⁶ SME Small- and medium sized enterprises (sv. SMF små - och medelstora företag). Standarden skapas för att möta dessa företags behov, underlätta deras redovisningsbörda samt att ge dem möjlighet att lämna en högkvalitativ redovisning. Projektet beräknas färdigt andra kvartalet 2007 (www.iasb.co.uk).

³⁷ International Financial Reporting Standards Review Committee of the Korea Accounting Standards Board

³⁸ Association pour entreprises française comptable intern

³⁹ Mouvement des Entreprises de France

⁴⁰ Association Française des Entreprises Privées

utvärdera företaget utifrån samma basis som ledningen. Även CNC⁴¹ (CL66) ställer sig bakom förslaget om införande av management approach då de anser att den information som används för beslutsfattande internt i företaget är den som bäst kan bidra till pålitlig och relevant information. I och med att informationen uppkommer internt under aktuella förhållanden kommer även lämpligheten⁴² att bevaras vid den externa rapporteringen. CNC (CL66) berör även frågeställningen kring mindre bolag. De menar att frågan om huruvida reglerna för segmentredovisning skall gälla även mindre bolag bör behandlas i det pågående SME-projektet. BNP Paribas (CL96) hänvisar också till SME-projektet och menar att man ska avvakta med att fastställa en definition, av var gränsen ska gå för att företag ska vara ansvariga att publicera sin information, till det att projektet är klart.

BNP Paribas (CL96) är emot förslaget om att göra ledningens interna information extern. ACTEO, MEDEF och AFEP (CL179) tror inte heller att det vore bra att specificera vad som ska vara med i redovisningen för noga eftersom det skulle gå emot principen om att ”se företaget genom ledningens ögon”. BNP Paribas (CL96) tror trots sin negativa inställning till förslaget att detta kan utmyнна i en standard som kommer att förbättra såväl relevans som trovärdighet och tidsaspekten för segmentrapporteringen. Samtidigt kommer den att sänka kostnaderna för framtagandet av den. BNP Paribas (CL96) påpekar dock att investerare och användare av ekonomisk information nyligen har börjat anse att tillämpning av IAS14 leder till relevant och jämförbar information. De tycker därför inte att man bör introducera standarder som avviker från regeln om ikraftträdande av nya standarder.

LIBA⁴³ (CL93) påpekar att om standardens omfattning ska utökas ytterligare, såsom ED8 säger, måste detta åtföljas av att informationen som ges också blir mer relevant och användbar. Ytterligare en åsikt som läggs fram är från Standards & Poor's (CL139) som tillstår det föreslagna kravet på geografisk information och påpekar att sådan information kommer att vara relevant. Dock krävs kompletterande upplysningar om exempelvis totala tillgångar för att informationen skall bli användbar.

4.3 Jämförbarhet

4.3.1 Internationella organisationer

EFRAG (CL182) menar att om användare ska kunna dra nytta av finansiell information måste det vara möjligt att göra jämförelser med andra företag. Enligt EFRAG (CL182) har även IASB argumenterat för detta vid ett flertal tillfällen under det senaste året. G100⁴⁴ (CL4) anser att även om management approach

⁴¹ Conseil National de la Comptabilité

⁴² Timeliness, se förklaring i Teori, avsnitt 3.2.1 s.23, stycke 3

⁴³ London Investment Banking Association

⁴⁴ The Group of 100, representerar ekonomichefer i stora bolag i Australien.

kommer att försämra jämförbarheten mellan företag så bör fokus ligga på att uppnå jämförbarhet över tiden. G100 (CL4) menar att management approach kan förstärka jämförbarheten över tiden genom att medföra konsekvent redovisning. Angående den interna jämförbarheten ifrågasätter EFRAG (CL182) om informationen går att jämföra då man internt använder olika värderingssätt. Detta leder, enligt dem, sannolikt till att informationen inte tas fram på samma bas som årsredovisningen, utan att man istället använder den bas som återfinns i förvaltningskommentarerna. EFRAG (CL182) menar vidare att om informationen som ges med management approach skall vara av värde för användarna behöver den underbyggas med detaljerade analyser.

CMFB (CL121) pekar i sitt svar på en aspekt där jämförelse är mycket viktigt och detta är när man tittar på officiell statistik. De ser förändringen av segmentredovisningen som ett positivt steg mot överensstämmelse mellan FASBs och IASBs standarder eftersom detta möjliggör statistiska jämförelser mellan länder i Europa och USA. CMFB (CL121) menar dock att om den statistiska jämförelsen ska vara genomförbar måste IASB definiera termerna geografiskt-, sektor- och produktsegment. CMFB (CL121) påpekar att det nya förslaget till standard ger företagen mer handlingsfrihet i identifieringen av segment, vilket enligt CMFB (CL121) gör att jämförbarheten mellan företag kommer att förloras. I sitt svar uppmärksammar de också att jämförbarhet är en av principerna som finns med i IASBs referensram.

4.3.2 Företag

IDW (CL153) menar att jämförbarhet inom ett och samma företag är mycket viktigt, då särskilt jämförelsen med tidigare räkenskapsår, och rekommenderar IASB att utvärdera standarden, när den varit i bruk några år. IDW (CL153) påpekar också att jämförbarheten inom företag inte är särskilt hög under den nuvarande standarden heller. De menar att management approach bör införas trots att jämförbarheten mellan företag minskar, eftersom jämförbarhet inte är den huvudsakliga frågan inom segmentredovisning. Deutsche Telekom (CL72) förstärker resonemanget och menar att jämförbarhet mellan företag i samma bransch inte är den viktigaste aspekten i en standard för segmentredovisning. Vidare påpekar de att enligt deras åsikt innehåller inte heller den nuvarande risk and reward approach den sorts jämförbarhet som diskuteras. IDW (CL153) uppmärksammar i sitt remissvar att IASB säkerställt någon form av minimigräns för jämförbarhet genom föreningen av totala segmentvärderingen till företagets siffror och den separata identifieringen och beskrivningen av materiella poster⁴⁵.

Allianz Aktiengesellschaft (CL164) menar att en tillkommande fördel, med management approach, är att den företagsinterna jämförbarheten ökar. Detta eftersom man utformar segmenten från en ”bottom up”-princip istället för den nuvarande ”top down”-principen, där man först säger hur segmenten skall vara och sedan applicerar det på företaget. CRUF (CL149) anser att det är viktigt att de upplysningar som ges skall följa övriga regler i IFRS om koncernredovisning,

⁴⁵ Material reconciling items

eftersom det är viktigt att det finns en faktor av förenlighet och jämförbarhet tillgänglig för investerare. Holcim (CL95) menar å andra sidan att det är viktigt att man inte förstör det mest väsentliga inom management approach vilket de anser är att rapportera det interna externt. Detta genom att kräva extern information som annars inte skulle ha givits internt. Detta är en åsikt även Deutsche Telekom (CL72) stödjer. Företaget Siemens (CL9) menar att det bland annat är vid allokering av fasta kostnader som jämförbarheten störs eftersom management approach, enligt dem, innebär att dessa kostnader måste redovisas på samma sätt internt och externt. Samtidigt säger Siemens (CL9) att det inte vore rimligt att ha en fördelningsbasis i standarden, eftersom det praktiskt taget är omöjligt att skapa en standard som passar alla företags distribuering av fasta kostnader.

HSBC-Holdings (CL180) påpekar att ED8 är för regelbaserad och att management approach kommer att göra det praktiskt taget omöjligt att jämföra olika företag med varandra. Därför föreslår de en approach som liknar den i IFRS⁴⁶, vilken de anser vara en bra principbaserad standard. Även CRUF (CL149) stödjer förslaget där information skall ges utifrån vad som används av verksamhetscheferna. CRUF (CL149) menar även att det är nödvändigt att ha mått definierade i IFRS som alla företag redovisar. Detta är en åsikt som Siemens (CL9) delar och menar att fördelarna med icke överensstämmande mått är så små att det bästa vore att ha en enhetlig standard som alla lyder under, utan avvikelser.

CFA Institute (CL99) anser att samma bas bör användas för års- och delårsrapporter. De menar att mått som överensstämmer med IFRS i nuläget inte är det mest praktiska, på grund av ökade krav vad gäller inlämning av rapporter. Vidare menar man att det är bättre att ha information som inte överensstämmer med värderingar i IFRS än att inte ha någon information alls. Dock påpekar CFA Institute (CL99) att en lämplig extern segmentrapportering inte borde tillåta användande av icke överensstämmande mått eftersom detta kan vilseleda användare. Användande av mått som inte överensstämmer med IFRS kan, enligt CFA Institute (CL99), skapa skillnader i valet av redovisningspolicy mellan olika företag, men även mellan olika segment, vilket starkt kan påverka jämförbarheten. Siemens (CL9) menar dock att de finansiella rapporterna kan bli mer svår-förståeliga om man kräver att alla mått skall överensstämma med IFRS, eftersom företagen då måste upprätta två fullständiga segmentrapporter, en intern och en extern. Även om skillnaderna mellan det interna och det externa är små, kan detta bli förvirrande för användare, då det blir två vinstsiffror för varje segment, vilket kan försämra jämförbarheten ytterligare. CFA Institute (CL99) ifrågasätter också de kvantitativa trösklarna som ges i förslaget. I CFA Institutes (CL99) studie framgår det att respondenterna anser att en modifierad management approach⁴⁷ tillåter användare att bättre jämföra segmentinformationen, både mellan segment och mellan olika företag. Vidare anser respondenterna i studien att segment-upplysningar som framkommer under ren management approach är mindre tillförlitliga.

⁴⁶ Financial Instruments

⁴⁷ Innebär att ledningen bestämmer segment utifrån hur de styr sin verksamhet, snarare än utifrån ett bestämt format. Informationen är dock ändå byggd på lag- eller externa rapporteringskrav (CL99).

SAP AG (CL5) poängterar vikten av att kunna jämföra finansiella rapporter över hela världen, vilket de även säger är anledningen till att de ställer sig mycket positiva till ED8 då den ingår i projektet för överensstämmelse med US GAAP. Munich Re Group (CL58) menar att när det inte går att jämföra enheter eller länder saknar också intressenterna viktig information. De exemplifierar även risken med att om försäkringsindustrin skulle redovisa sina interna siffror externt så skulle de inte kunna jämföra sina egna segment med varandra eftersom olika försäkringsgrupper kräver olika typer av data. I en sådan situation blir det, enligt dem, dessutom inte bara problem med jämförbarheten utan risken för miss-tolkningar är också stor.

Nestlé (CL55) menar att det enbart är de primära finansiella rapporterna som skall återges under referensramen och att det därför inte kan bli tal om att en standard om segmentredovisning skulle bryta mot ramen. Dessutom påpekar de att redan den nuvarande standarden i så fall bryter mot referensramen vad gäller tillförlitlighet⁴⁸ och rättvisande presentation⁴⁹. Novartis (CL60) tror på förslaget om avstämningar av varje segment och menar att det kan bidra till en ökad jämförbarhet mellan företag och inom liknande industrier. De tillägger dessutom att de starkt uppmanar FASB att ta in detta i SFAS131 för att reglerna ska bli lika.

4.3.3 Redovisningsprofessionen

E&Y⁵⁰ (CL61) säger att det är en stor nackdel att en så viktig egenskap som jämförbarhet mellan finansiella rapporter inte kan uppnås med den nya standarden. Även DRSC⁵¹ (CL79) påpekar detta. Å andra sidan ser DRSC (CL79) ökade möjligheter till jämförelser förutsatt att man kräver att företagen ska redovisa segmentresultat som reflekterar de redovisningsprinciper IFRS följer. Även E&Y (CL61) har kommentarer angående dessa och menar att de är grunden till problemet med jämförbarheten och att IASB borde fokusera på de värderingsprinciper IFRS har, istället för att ersätta IAS14. FEE (CL155) påpekar därtill att management approach strider mot referensramens beskrivning av jämförbarhet. FSR⁵² (CL161) pekar på de fyra grundläggande kvalitativa egenskaperna⁵³ som redogörs för i referensramen och menar att användning av icke överensstämmande mått i samband med management approach gör det svårt att ge tillförlitlig, jämförbar och lättförståelig information.

Monasch University (CL3) menar att det finns en del problem med definitionen av segment både i den nuvarande och i den blivande standarden. Dessutom skulle segmenten, enligt dem, optimalt identifieras så att jämförbarhet mellan segment-information är möjlig. Detta är dock inte ett kriterium som de återfinner i förslaget och de menar att detta kommer att hindra möjligheten till globala jämförelser.

⁴⁸ Reliability

⁴⁹ Faithful presentation

⁵⁰ Ernst & Young International

⁵¹ Deutsches Rechnungslegungs Standards Committee, tyska redovisningsstandardskommittén

⁵² Foreningen af Statsauktoriserede Revisorer

⁵³ Förståelse, relevans, tillförlitlighet och jämförbarhet

Bristerna hos IAS14 anser DRSC (CL79) främst vara att regler saknas för hur intäkter, kostnader, tillgångar och skulder ska allokeras samt hur övergripande administrativa kostnader ska fördelas. Detta kommer att försämra jämförbarheten då olika företag kan använda olika redovisningsprinciper. DRSC (CL79) tillägger att om jämförbarheten mellan två segment ska kunna bli riktigt bra, krävs det att reglerna för segmentredovisningen blir mer detaljerade med specifikationer för exempelvis segmentinterna transaktioner och metoder för att allokera kostnader. DRSC (CL79) menar dock då att informationen med största sannolikhet skulle bli för komplicerad och svårtolkad, både för användare och för de som ska sätta samman den. De är dock villiga att offra en viss jämförbarhet, mot att segmenten rapporteras så att de reflekterar ledningens perspektiv. Åsikterna baserar de på att ED8 ändå säkrar en form av miniminivå för jämförelse genom krav på avstämningar samt att de inte heller anser att nu gällande standard, IAS14, ger ett tillräckligt bra underlag.

En analys E&Y (CL61) gjort på amerikanska bolag bekräftar begreppsproblemet genom att visa att olika definitioner av segmentresultat används. E&Y (CL61) förespråkar att IFRS ska avvika från SFAS131 genom att ställa krav på företagen. Enligt E&Y (CL61) skulle detta inte medföra några ökade kostnader för de som redan tillämpar IFRS samtidigt som sådana krav skulle öka möjligheterna att göra jämförelser mellan företag. Även the Institute of Chartered Accountants in Ireland (CL91) uttalar sig om definitionsproblemen och menar att, för att uppnå jämförbarhet mellan olika grupper och öka det allmänna förtroendet bör IASB lägga till ett projekt på sin agenda angående definitioner av IFRS-begrepp som krävs för att skapa klarhet i betydelsen. De menar att det finns två alternativ för IASB i detta läge, antingen att inte kräva retroaktiv upprättning av rapporter för jämförelser eller att man skjuter upp det obligatoriska införandet ett år så att rapporterna inte behöver upprättas retroaktivt. CIMA (CL124) håller med om att management approach skall användas men skulle föredra att IFRS-överensstämmande mått presenteras eftersom man annars kan förlora både jämförbarhet och konsekvens i behandlingen av segment i olika företag.

NASB, (CL130) stödjer management approach men påpekar att jämförbarheten mellan rörelsesegment hos företag med olika ledningsfilosofi, affärsstruktur eller redovisningspolicy även inom samma bransch kan förloras. The Institute of Chartered Accountants in India (CL171) menar att eftersom ledningen i ett företag kan se organisationen ur olika perspektiv, skulle det inte finnas någon jämförbarhet mellan olika företag. De underbygger dessutom detta med argument om att användare av finansiella rapporter oftast inte är intresserade av de interna ledningsrapporterna, utan att de snarare är mer intresserade av exempelvis de komponenter i företaget som har olika risk. CPA Australia (CL89) är oroad för att segment som baseras på strukturen i företagets interna organisation inte blir jämförbara mellan företag som är verksamma inom samma bransch, varför de menar att den nuvarande approachen har ett bra syfte. Dock påpekar CPA Australia (CL89) att jämförbarheten internt i företaget över tiden möjligen kan öka.

FAR (CL109) föreslår att upplysningar om avstämningar också ska lämnas på den individuella segmentnivån för att tillgodose användarnas behov av jämförbarhet

och tillförlitlighet. AFRAC⁵⁴ (CL7) pekar på att i och med införandet av management approach förväntas ledningen visa att de litar på den interna redovisningen. Detta leder i sin tur, enligt AFRAC (CL7), till ett krav på att informationen ska vara både jämförbar och befinna sig på en hög nivå. I synnerhet för företag som verkar under reglerade kapitalkrav och som är beroende av kapitalmarknaden. AFRAC (CL7) har också uppmärksammat att IASB får problem med jämförbarheten för att de är en internationell aktör till skillnad från FASB som bara verkar nationellt. Med detta i beaktande menar de att vinsterna IASB gör genom att skapa globala standarder övervinner förlusterna i jämförbarhet.

SECT⁵⁵ (CL167) pekar på hur ökad informationsgivning kan ge negativa resultat för i synnerhet mindre företag. Detta genom att de noterade bolagen, med den öppna redovisningen som management approach medför, avslöjar sina marginaler, då de i vissa fall bara har en eller ett fåtal kunder i samma segment. Resultatet av detta blir, enligt SECT (CL167), att de onoterade eller större bolagen kan konkurrera ut de mindre noterade företagen.

Deloitte⁵⁶ (CL56) anser att IAS14 är en bättre standard än SFAS131, och då även ED8, eftersom den enligt dem ger information som generellt är mer jämförbar mellan segment inom samma företag, inom samma bransch och över tiden. En annan anledning till att de anser nuvarande standard vara bättre är att den definierar poster efter segmentvinst och segmenttillgång vilket de menar också bidrar till en mer jämförbar redovisning. Deloitte (CL56) pekar också på bristen av riktlinjer, i ED8, för att specifika poster ska redovisas inom det segment som de uppstår i. Därtill uppmärksammar de att företag kan ha olika interna redovisningspolicys för olika segment, exempelvis för internförsäljning, vilket medför att inte ens segmenten inom samma företag kan jämföras. Ur Deloitte (CL56) synvinkel är därmed utkastet inte bara en onödig förändring utan till och med ett steg tillbaka i utvecklingen. Även the Institute of Chartered Accountants in Ireland (CL91) har synpunkter på en eventuell regelförändring och menar att det kan uppstå brist i jämförbarheten mellan år på grund av exempelvis valutaöversättning, även om rapporterna görs före kursdifferenser. Vidare ifrågasätter de huruvida ED8 ger jämförbarhet inom en viss bransch. Beroende på hur en grupp är organiserad och styrd kan det, enligt the Institute of Chartered Accountants in Ireland (CL91), finnas stora inslag av inkonsekvens i värderingsbasen som används på segmentnivå och mellan olika segment. Detta kan, enligt dem, leda till att två olika grupper kan använda samma mått men med olika resultat. Medräknandet av fler segment i vertikalt integrerade grupper ger då än större risk för minskning av jämförbarheten.

HKICPA⁵⁷ (CL158) anser att användning av management approach vid identifiering av segment skulle förvirra användare, minska jämförbarheten mellan olika företag samt skapa svårigheter vid granskningen av informationen för

⁵⁴ Australian Financial Reporting and Auditing Committee

⁵⁵ Securities and Exchange Committee in Thailand

⁵⁶ Deloitte Touche Tohmatsu

⁵⁷ Hong Kong Institute of Certified Public Accountants

revisorer och övervakare. SAICA⁵⁸ (CL125) menar vidare att användandet av management approach skulle påverka jämförbarheten i hög grad och att förslaget till standard går emot de kvalitativa egenskaper som tillskrivs finansiella rapporter såsom de är beskrivna i §39 IASBs referensram⁵⁹.

4.3.4 Kreditgivare

Den franska banken BNP Paribas (CL96) menar att förslaget om att använda ledningens interna information är en ny bas för värdering som går emot principen om jämförbarhet eftersom den inte är överensstämmande med IFRSs regler. BNP Paribas (CL96) menar därför att förslaget leder till att användarna tvingas att analysera utifrån två olika värderingsprinciper.

En fördel LIBA (CL93) ser är att analytikerna får insikt i hur ledningen tänker när de fattar beslut. De ser dock att jämförbarheten blir lidande i och med den nya standarden och de tror även att den föreslagna förändringen av management approach kan medföra att användarna förses med irrelevant information. En tysk investmentbankförening⁶⁰ (CL94) säger i sitt remissvar att de i princip välkomnar överensstämmelse mellan IFRS och US GAAP eftersom de anser att det skulle förbättra jämförbarheten internationellt. De är dock något missnöjda med att det åter är IFRS som anpassas efter US GAAP, men hoppas att standarden som kommer att ersätta IAS14 ändå får en lång livstid så att det blir lite stabilitet på segmentredovisningsområdet.

Standards and Poor's (CL139) pekar på det faktum att användningen av värderingsmått kan skilja sig mellan olika företagsledningar, även inom samma bransch. Vidare påpekar de att eftersom ledningen och sättet ledningen ser på sin verksamhet ändras från år till år kan detta leda till frekventa förändringar i segmentupplysningarna. Standards & Poor's (CL139) menar att, för att avhjälpa problemet med minskad jämförbarhet på grund av användning av olika mått och värderingar krävs det ett klagörande av de skillnader som uppkommer vid användande av olika mått. De syftar då på skillnader som finns dels mellan icke överensstämmande mått och segmentinformation baserad på IFRS-regler samt skillnader mellan IFRS-mått och de som finns med i de finansiella rapporterna. Fidelity International (CL174) är oroade för att management approach skall medföra signifikanta förändringar i segmentinformationen från ett år till ett annat och reducera jämförbarheten i den finansiella informationen. De föreslår därför att IASB skall införa ett krav på retroaktiv ändring av rapporter vid förändring av värderingar eller mått.

⁵⁸ The South African Institute of Chartered Accountants

⁵⁹ "Users must also be able to compare the financial statements of different entities in order to evaluate their relative financial position, performance and changes in financial position."

⁶⁰ The German Association of Co-Operative Banks, BVR, The Deutscher Sparkassen und Giroverband, DSGV, The Association of German Pfandbrief Banks, VDP, The Association of German Public Sector Banks, VOB

4.4 Transparens

4.4.1 Internationella organisationer

PWYP (CL1) menar att deras egna förslag skulle förbättra trovärdigheten i informationen och ge kommersiella fördelar för företagen genom att de uppger om sitt åtagande för att skapa transparens. De säger att mindre företag som endast är verksamma i ett land exponeras i större utsträckning, vilket missgynnar dem. PWYP anser att stora företag med många verksamhetsgrenar inte ska få fördelar framför mindre företag genom att dölja resultaten för en verksamhetsgren i en världsdel. Av de många remissvar som hänvisar tillbaka till PWYPs (CL1) eget remissvar betonar bland annat Earth Track (CL19) att ett ökat fokus på transparens i segmentredovisningen är viktigt för att stoppa miljöförstörande företag. I remissvaren som stödjer PWYP (CL1) betonas också att transparens minskar företagets ryktesrisk⁶¹ och bidrar till en stabilare investeringsmiljö. Detta genom att ökad transparens förbättrar företags långsiktiga affärsplan, skapar aktieägarvärde och gynnar branschen som företaget är verksamt inom. En av anledningarna till att PWYP (CL1) vidare föreslår en tillämpning av redovisning per enskilt land är att vissa av de stora multinationella företagen kan ha så stor påverkan på ett lands ekonomi, då särskilt utvecklingsländer, att landets hela ekonomiska framtid är beroende av dem.

4.4.2 Företag

Allianz Aktiengesellschaft (CL164) anser att management approach ger användarna möjligheten att se företaget ur ledningens synvinkel, vilket ökar chansen att förutspå framtida kassaflöden. Detta är även något som HSBC-Holdings (CL180) kommenterar, där man trycker extra på den förståelse som management approach ger användarna. Vidare tror Allianz Aktiengesellschaft (CL164) att sammanställningen av de i ED8 krävda avstämningarna kan bli betungande i speciella fall, men anser att ökad transparens är en viktig del av de finansiella rapporterna. IDW (CL153) menar att informationen som kommer utav management approach är användbar för användare av finansiella rapporter eftersom den möjliggör en uppskattning av ledningens förväntningar om företagets framtidsutsikter och framtida kassaflöden. Vidare påpekar IDW (CL153) att finansanalytiker har efterfrågat denna sorts information samt att den förmodligen skulle leda till reducerade kostnader för tillämparna.

För att information som avges under management approach skall vara användbar krävs det, enligt IDW (CL153), att det finns klara och fullkomliga upplysningar om underliggande redovisningspolicys, allokeringmetoder och värderingskoncept. CRUF (CL149) ifrågasätter förslaget på redovisning utifrån individuella länder. De menar att trots tillåtelsen att slå samman segment, genom aggregation criteria, kan användarna få en mer transparent redovisning om den utgår ifrån

⁶¹ Reputational risk

sådant som ekonomiska, politiska, valuta eller andra risker. Nestlé (CL55) anser att värderingar som liknar dem som används till de primära finansiella rapporterna ger en mer transparent redovisning vilket de tycker är att föredra. CFA Institute (CL99) menar att om användare skall kunna göra passande justeringar i sin värdering av företaget krävs det mer segmentinformation i delårsrapporter. Förslag på sådan information är, enligt CFA Institute (CL99) uppdaterad information om företags rörelsesegment.

Andrew Day (CL12) har synpunkter på detaljnivån vid införandet av management approach. Enligt honom tror företag att en ökad mängd rapporterad information hindrar framtida redovisningsskandaler⁶². Andrew Day (CL12) menar dock att öppenheten i form av ökad informationsmängd leder till att företag enklare kan gömma viktig information. Vidare påpekar Andrew Day (CL12) att tillämpning av management approach innebär att informationen insamlats och använts som grund för den löpande, dagliga verksamheten. Sådan information, anser han, kommer att vilseleda användarna snarare än att hjälpa dem och han tror även att metoden kommer att resultera i ökad kreativ bokföring.

4.4.3 Redovisningsprofessionen

SECT (CL167) menar att även om den föreslagna standarden minskar arbetet med segmentredovisningen medför den en väl transparent redovisning. De tror att företagen kommer bli tvungna att avslöja både affärshemligheter och kommersiella intressen i alldeles för hög grad. SECT (CL167) tycker att mindre företag borde tillåtas välja andra alternativ för sin segmentredovisning. De baserar detta på att användarna bör kunna analysera och förutspå framtiden med vilken begränsad mängd information som helst. Dessutom poängterar SECT (CL167) att även om redovisningen ska vara transparent för användarnas skull så bör det inte innebära att företagen tvingas avslöja alla sina planer och tankegångar för omvärlden.

Grant Thornton (CL102) observerar att det finns tydliga konflikter mellan management approach och det övergripande målet att förespråka transparent, jämförbar information i de finansiella rapporterna. Dock menar de att värderingar som kommer från management approach är användbara för investerare och andra användare. Grant Thornton (CL102) uttrycker oro för att ledningens värderingar kan manipuleras och rapporteras selektivt. De ser dock §25 i ED8⁶³ som en säkerhet när företag använder ett flertal olika mått internt. Dock är de inte övertygade om att företag kommer att upphöra att använda avsevärt skilda värderingsmetoder för internt och externt bruk vilket, enligt dem, skulle minska transparensen.

⁶² Exempelvis Enron, Parmalat

⁶³ “[...] If the chief operating decision maker uses more than one measure of operating segment’s profit or loss and more than one measure of the segment’s asset, the reported measures shall be those that management believes are determined in accordance with the measurement principles most consistent with those used in measuring the corresponding amounts in the entity’s financial statement.”

SAICA (CL125) påpekar i sitt remissvar att SEC⁶⁴, 1996, indikerade i ett pressmeddelande att ett av grundkriterierna som de använder i sin utvärdering och acceptans av nya standarder från IASC var att en förändring måste resultera i jämförbarhet och transparens. För att informationen skall bli användbar för användarna måste dessa, enligt SAICA (CL125) få samma nivå av förståelse om de redovisningsprinciper som ligger bakom den "ledningsbaserade" informationen som de har om de primära rapporterna som görs i överensstämmelse med IFRS.

ICAEW⁶⁵ (CL151) påpekar att syftet med segmentredovisning är att förklara den finansiella informationen i de primära rapporterna ytterligare, varför det är viktigt att segmentinformationen baserad på de interna siffrorna överensstämmer med de externa rapporternas värdering. Vidare kritiserar de det i ED8 föreslagna sättet att upplysa om segmentredovisning utifrån så sammanslagna segment om möjligt, vilket ICAEW (CL151) tror kan göra att förståelsen för prestationen hos enskilda segment minskar. De menar vidare att finansiell information för varje segment skall läggas in som ett krav i standarden, detta för att ge användare en tydligare förklaring hur de sammanslagna posterna är relaterade till företagets riskprofil. HKICPA (CL155) förespråkar att man minst skall kräva en förklaring till de redovisningsprinciper som används inom segmentredovisningen om de skiljer sig från dem som man upprättat de primära rapporterna på och hur varje segment påverkas av detta.

NASB (CL130) menar att det kan vara bra för användare om ytterligare upplysningar, utöver de som föreslås, finns med i standarden. Detta skulle göra det lättare för investerare att uppskatta risker i ett särskilt segment, då dessa kan skilja sig väldigt mycket från de risker som gruppen exponeras för. AFRAC (CL7) tycker att IASB gjort ett bra val genom att föreslå management approach. Deras motivering är att det ger ökad transparens åt redovisningen genom att ge relevant information till ledningens beslutsprocess. Detta ökar, enligt AFRAC, (CL7) i sin tur förståelsen och ger bättre möjligheter att värdera ledningens beslut.

⁶⁴ Securities and Exchange Commission in USA

⁶⁵ Institute of Chartered Accountants in England & Wales

5 Analys

Ö i kommer i detta kapitel att analysera det material vi i teori och empiri har presenterat. Empirin analyseras utifrån begreppen relevans, jämförbarhet och transparens, där analys mot övriga teorier även kommer att vävas in. Vår analys tar sin utgångspunkt i de arbetsfrågor som presenterades i det inledande kapitlet och ligger till grund för våra slutsatser.

5.1 Relevans

Det finns respondenter i alla de fyra aktörsgrupperna som pekar på att relevansen i redovisningen ökar med management approach, dock grundas åsikterna på olika bakomliggande argument. Inom gruppen med internationella organisationer är huvudargumentet att informationen blir mest användbar och relevant då den interna informationen blir extern, eftersom användaren då får se företaget ur ledningens synvinkel. Respondenterna i företagsgruppen delar de internationella organisationernas synpunkter, men poängterar även att uppdelningen av segment under management approach blir bättre samt att man kan ta större hänsyn till marknadens efterfrågan på information. Här poängteras även att relevansen inte bör offras för att hålla rätt nivå av jämförbarhet. Vi finner åsikter, liknande de hos företagen, i teorin hos Danaher & Koski-Grafer (1998, s.81) som menar att priset för en bättre insyn i företaget blir att jämförbarheten får stå tillbaka för relevansen.

Redovisningsprofessionen bygger sina argument på att det analytiska värdet ökar samt att det blir större förenlighet mellan informationen som ges externt och ledningen samt organisationen i företaget. I denna grupp hänvisar man även till lämplighet och tidsperspektivet samt hänvisar tillbaka till studier gjorda av teoretiker på området. Man menar även att management approach kommer att öka användarnas förståelse för ledningen samt öka deras förmåga att förutspå handlingar som påverkar företagets framtida kassaflöden. Bland respondenterna i gruppen kreditgivare är ingen emot ett införande av management approach och de poängterar vikten av att utvärderingar av redovisningar sker på samma basis både externt och internt. Vidare uttrycks åsikten att information som ligger till grund för ledningens beslut även är den mest relevanta för externa användare. Sammanfattningsvis kan sägas att inom alla de fyra aktörsgrupperna är respondenterna övervägande positivt inställda till management approach.

De negativa åsikterna angående management approach uttrycks starkast från företagen, där en av respondenterna drar det så långt att anmärkningar från revisorn skulle vara att föredra framför att avslöja vilka faktorer vissa beslut fattats på. Danaher & Koski-Grafer (1998) diskuterar problemet och menar att variationen på hur interna beslut tas och vilken information dessa grundas på, kommer att utgöra den största utmaningen vid införandet av management approach. Den kritiska frågan är, enligt dem, om företagsspecifika handlingar för att underlätta rapporteringsarbetet samt ibland även för att blåsa upp resultatet kommer att fortlöpa. De ifrågasätter då om det i så fall kommer att redogöras för externt eller om detta kommer att döljas. Detta är en aspekt som en annan respondent i gruppen belyser, då de menar att sådana problem kan uppstå med management approach, eftersom metoden, enligt dem, fungerar bäst i teorin. En annan respondent i företagsgruppen uttrycker sin oro för att informationen som presenteras under management approach kommer att vilseleda användare. Ytterligare en negativ aspekt med management approach som framkommer bland en av respondenterna i företagsgruppen är att den fungerar bäst i teorin, då den visat sig svår att tillämpa i verkligheten och inte givit de önskade resultaten. Samma respondent påpekar även att en risk med management approach kan vara att företagen väljer att definiera segmenten utifrån den legala strukturen i företaget snarare än utifrån de ekonomiska egenskaper som segmentet bör bygga på. Detta menar respondenten kan leda till att relevansen kan minska.

En oro som en av respondenterna inom kreditgivargruppen uttrycker är att redovisningen till och med kommer att bli irrelevant om och när management approach införs. Respondenten i kreditgivargruppen får stöd för sina åsikter av Schroeder et al (2001, s.198) som menar att alltför komplicerade och högkvalitativa standarder kan resultera i att redovisningsinformationen snarare blir irrelevant. Här kan man dock ifrågasätta om ED8 klassas som komplicerad i denna grad. Om det visar sig att detta stämmer skulle redovisningen därmed, enligt FASBs definition, inte vara kvalitativ. Företagets intressenter skulle därmed inte ha särskilt stor användning av den när de exempelvis fattar investeringsbeslut. I USA var syftet med införandet av SFAS131 att öka relevansen i informationen och även IASB strävar efter detta. Enligt Schroeder et al (2001, s.194) anses redovisningen vara relevant då den inverkar på de ekonomiska beslut som tas. I samband med införandet av SFAS131 i USA gjordes studier som visade att just analytiker såg rapportering enligt management approach, med mer information, som mer tillförlitlig (Maines et al, 1997, s.8). Att analytiker skulle gagnas av den nya informationen är något som även framkommer i svar både från respondenter inom redovisningsprofessionen och inom företagsgruppen. Det finns således delade meningar om huruvida upplysningar enligt management approach ökar relevansen.

PWYP poängterar att för att uppnå relevans i segmentredovisningen är det viktigt att den kopplas till redovisning per enskilt land. Detta för att stora företag med många verksamhetsgrenar inte ska få fördelar framför mindre företag genom att dölja resultaten för en verksamhetsgren i en världsdel. Här skulle ett mindre företag, som endast är verksamt i ett land i en världsdel, ha betydligt sämre förutsättningar på grund av större exponering. En annan aspekt PWYP vill komma åt med segmentredovisning per enskilt land är att även investerare ska kunna göra riskbedömningar av företag de avser att investera i och att företagen blir mer

utsatta för risker om de är multinationellt verksamma. Det finns även en respondent inom gruppen företag som är inne på linjen om redovisning per land men då handlar det inte om en lika långtgående särredovisning utan om att man vill ha möjlighet att slå samman länder med liknande ekonomiska villkor till ett segment. Respondenten ifrågasätter nämligen huruvida redovisning per enskilt land kan ge mer meningsfull information. Med andra ord är detta ett annat sätt att försöka skydda de mindre företagen mot för stor exponering i förhållande till de stora. För att intressenterna ska kunna ta del av informationen och för att den ska vara relevant är det av stor vikt att högriskverksamheter redovisas särskilt. Att få ett genomsnittresultat för ett stort företag säger inte mycket om verksamhetsgrenarna i sig.

Flera av respondenterna hänvisar till det pågående SME-projektet och menar att det vore lämpligt med någon form av undantag för att de mindre företagen ska kunna fortsätta hävda sig gentemot de större. Detta är även något som stöds av teorin (Silhan, 1984, s.). Ettredge et al (2006, s.) menar vidare att det inte ens går att jämföra konsekvenserna av standarder för företag av olika storlek, eftersom det är många andra faktorer i deras omgivning som påverkar hur redovisningen ser ut.

Bland respondenterna inom företagen kan man, som vi tidigare nämnt, utläsa en förhoppning om att redovisningen ska bli mer baserad på efterfrågan från användarna vilket skulle medföra att företagets intressenter skulle styra vad som redovisas. Det kan dock medföra vissa problem eftersom aktörernas åsikter om vad som är viktigt och relevant inte alltid överensstämmer. Därtill kan det vara svårt för företagen att låta sig styras av vad deras intressenter vill veta när de måste basera sin interna information på det som är viktigt för att fatta investeringsbeslut och dylikt. Respondenter inom redovisningsprofessionen tror att management approach medför att informationen som presenteras kommer att innehålla viktiga risker, möjligheter och mått. De menar även att informationen kommer att bli mer specifik och att implementeringen av standarden i USA gjorde att informationen ökade. Följden av detta blir, enligt dessa respondenter, en mer relevant redovisning för användarna. På så vis kan de också lättare göra korrekta prognoser vilket är en viktig del av relevansen enligt Hermann & Thomas (1997, s.33ff). Andra respondenter inom redovisningsprofessionen uttrycker dock en oro för att informationsnivån kommer att sänkas med management approach.

Om vi ser till ordet relevans får det olika betydelse beroende på vilket sammanhang det sätts i. I alla de fyra aktörgrupperna går det att finna respondenter som menar att informationen blir mer relevant om det är den samma som ledningen använder. En av respondenterna i företagsgruppen ifrågasätter dock om detta verkligen gäller alla typer av bolag, stora som små. Respondenter inom redovisningsprofessionen menar att den finansiella informationen är relevant när den levereras i tid, det vill säga när den är så aktuell som möjligt. Vidare finns det respondenter inom redovisningsprofessionen som säger att informationen är relevant när den kan förstås av mottagaren. Dessa funderingar kan kopplas samman med den teori Hermann & Thomas (1997, s.37ff) presenterar, om att redovisningen ska vara förutsägbar eller ha ett återkopplingsvärde. Enligt dem är redovisningen förutsägbar när informationen underlättar analyser av företaget och prognoser för dess framtida resultat. Vidare ska den ha ett återkopplingsvärde, där

intressenterna kan bekräfta att relevansen i redovisningen var så pass hög att deras prognoser visade sig vara korrekta (Herrmann & Thomas, 1997).

Det råder delade meningar om det behövs fler eller färre regleringar i standarden än utkastet föreslår. En respondent i företagsgruppen menar att om informationen ska bli relevant och användbar måste man specificera vissa områden som till exempel omfattningen av olika typer av segment samt vissa mått. Respondenter inom kreditgivargruppen uttrycker dock en önskan om att IASB inte skall specificera reglerna för noga. Oavsett om standarden görs om till att vara mer specifik eller inte, utgörs den i grunden av regler snarare än principer. Då såväl IASB som FASB numera går mot en alltmer principbaserad reglering ifrågasätter ett flertal respondenter inom redovisningsprofessionen varför IASB skall införa en standard som är regelbaserad. De påpekar även vikten av att standarderna inom IFRS är överensstämmande med varandra, det vill säga att det inte skall finnas icke överensstämmande mått. Dock kan man se ett användningsområde för management approach i förvaltningskommentarer och liknande interna rapporter.

5.2 Jämförbarhet

Segmentredovisningen är sannolikt en reaktion på det ökande antalet sammangående som skett de senaste årtiondena (Coller & Pierce, 1999, s.65) och företagsledningarna har genom åren redovisat segment på väldigt många olika sätt. Vid ett införande av management approach finns det ett flertal respondenter inom redovisningsprofessionen och de internationella organisationerna som tror att dessa skillnader kommer att öka vilket i sin tur leder till att jämförbarheten på sikt kan försvinna ytterligare. Argumenten bygger på de erfarenheter man har från implementeringen i USA som visar att SFAS131 inte fungerat såsom FASB tänkt och att det är denna standard som IASB nu vill införa för de noterade bolagen inom EU, utan att förändra den.

Ett antal respondenter inom redovisningsprofessionen anser att förändringen av IAS14 är onödig och att det egentligen borde vara SFAS131 som förändras, eftersom de anser att IASBs nuvarande standard är betydligt bättre. Särskilt kritiska är ett av de stora revisionsbolagen, Ernst & Young International. De menar att företagets många olika sätt att redovisa sina segment internt kommer att vara ett stort hinder när samma information ska ut externt. Ernst & Young International kan heller inte se att IASB försökt åtgärda detta i utkastet vilket är en av de stora anledningarna till att de inte ställer sig positiva till förslaget.

I remissvaren framgår att jämförbarhet är viktigt för respondenterna inom samtliga grupper och i stort sett alla de svar vi valt att använda oss av uttalar sig om jämförbarhet. Åsikterna kan inte sägas vara entydiga men omfattande och tämligen konstruktiva. Respondenter i både gruppen företag och redovisningsprofessionen menar också att det finns en koppling mellan jämförbarhet och att skapa aktieägarvärde vilket på senare år fått stort fokus inom bland annat ekonomistyrningen. Både ASBs och FASBs definitioner av jämförbarhet tyder på att mottagaren har rätt att få information av hög kvalitet. Flera av de

forskningsartiklar vi läst pekar dock i riktning mot att jämförbarheten kommer att bli sekundär om management approach införs. Anledningen till att jämförbarheten får stå tillbaka säger Paul & Largay (2005, s.305) beror på att redovisningen baseras på interna strukturer, vilka är specifika för varje företag. Liknande åsikter framkommer även från respondenter inom redovisningsprofessionen.

Ett fåtal respondenter inom företagsgruppen och redovisningsprofession refererar till att en minimigräns för jämförbarhet är satt i ED8, men ifrågasätter samtidigt om denna verkligen är så fastställd i förslaget som man kan tro eller hoppas på. Redan med dagens standard ifrågasätter respondenter inom både företagen och professionen om jämförbarheten verkligen finns där. Om detta stämmer kan man, enligt oss, inte använda den minskade jämförbarheten som argument för att inte införa management approach.

Oron över att segmentinformationen kommer att se väldigt olika ut från år till år, om och när man inför management approach, syns bland både kreditgivare och profession. Förslag lämnas i deras remissvar på att detta kan lösas genom att det ställs krav på att jämförelsesiffror skall tas fram retroaktivt för att på så vis undkomma problemet. Ett sådant krav kommer dock sannolikt att bli kostnadskrävande, en oro som uttrycks hos respondenterna. I teorin framkommer det dock att jämförbarheten över tiden kommer att förbättras under management approach på grund av att företagen måste vara konsekventa i sin redovisning. Enligt forskarna Hermann & Thomas (1997, s.41ff) kommer jämförbarheten över tiden att förbättras så småningom eftersom de menar att företagen ändå måste vara konsekventa i sin redovisning. Deras åsikter är alltså inte överensstämmande med de respondenter som menar att företagen kommer att ändra sina principer mellan åren allt eftersom verksamheten förändras. Vi finner dock en respondent i redovisningsprofessionen som menar att jämförbarheten internt i företaget över tiden möjligen kan öka. Dock nämner respondenten inget om hur jämförbarheten mellan företag över tiden kommer att påverkas. Vad gäller jämförbarheten internt, menar en respondent i företagsgruppen att det kan finnas en mening med att ha mått som inte överensstämmer med andra IFRS, eftersom detta gör att den interna redovisningen även kan användas externt. Detta skulle, enligt respondenten, göra att jämförbarheten internt ökar.

Respondenter inom redovisningsprofessionen ger uttryck för att det är jämförbarhet mellan företag och segment som är det viktigaste för företagets intressenter och menar att de därför inte kommer att vara intresserade av ledningens interna information. Företagens intressenter vill vidare kunna göra kontinuerliga riskbedömningar av företagen och då blir det viktigt att de kan jämföra riskerna mellan branscher och företag. Att management approach skulle innebära en minskad möjlighet för jämförelse mellan företag är även något som forskare på området är eniga om (Hermann & Thomas, 1997; Danaher & Koski-Grafer, 1998; Paul & Largay, 2005). För att intressenter ska kunna göra jämförelser mellan företag och branscher menar respondenter inom de internationella organisationerna att det är viktigt att informationen som ges är underbyggd med detaljerade analyser. Jämförelser bör kunna göras mellan både segment, branscher och länder men även över tiden, något som dessa respondenter är särskilt måna om.

Ett av företagen säger att det finns en klar fördel med management approach till skillnad från risk and reward approach och detta är att den nya görs utifrån ett "bottom up-perspektiv". Det nuvarande "top down" innebär att man bestämmer hur segmentet ska redovisas utan att titta på hur verksamheten ser ut först. Segmentredovisningar utformade enligt "bottom up" visar hur företaget har presterat och vilken betydelse det enskilda segmentet har haft för verksamheten.

5.3 Transparens

Respondenterna i de olika grupperna är något oense gällande begreppet transparens och framför ett flertal olika åsikter. En respondent inom företagsgruppen menar att transparens är till mer skada för företagen än det är till nytta för intressenterna. Detta tror ett av företagen kommer att resultera i mer kreativ bokföring än vi har idag. Samma respondent hävdar att användare tror, att transparens och en mer detaljerad rapportering är vår räddning undan fler skandaler i klass med Enron. Något respondenten inte håller med om. Inom redovisningsprofessionen understryker majoriteten vikten av att företagen måste tvingas visa alla sina planer och tankegångar. Detta för att informationen skall bli helt transparent. Dessa åsikter får även stöd av teorin, där Bushman & Smith (2003, s.66) menar att begreppet transparens innebär att intressenterna har tillgång till relevant och trovärdig information om ett noterat företag. Med hjälp av denna information ska de kunna bedöma företagets risker, möjligheter och hur verksamheten fungerar och leds. Redovisningsprofessionen uttrycker sig dock i form av att en transparent redovisning är en redovisning med mycket information eller med tilläggsinformation som utgör ett bra underlag för ekonomiska beslut. Dock finns det även åsikter om att företagen inte ska tvingas avslöja alla sina planer och tankegångar för omvärlden i strävan efter en transparent redovisning om detta skulle innebära en skada för bolaget.

En annan respondent inom företagsgruppen menar att transparensen kommer in av sig själv då företagen redovisar de risker de är utsatta för och att de inte behöver vidta några speciella åtgärder för att uppnå detta. Inom både redovisningsprofessionen och företagsgruppen uttrycks dock att den information som används till de primära rapporterna är den som gör redovisningen transparent samt att ytterligare upplysningar utöver de som föreslås i den nya standarden skulle öka transparensen.

En annan aspekt med den transparenta redovisningen poängteras av Schroeder et al (2001, s.198), nämligen att de standarder som företagen ska tillämpa inte bör vara alltför avancerade. En av respondenterna i företagsgruppen betonar vikten av detta, eftersom brist i förståelse hos användarna kan göra det lättare för företagen att dölja information, vilket i sin tur kan vilseleda användarna. Det finns dock studier som visar att standarderna inte är det enda problemet i fråga om avancerad och svår redovisning. Paul & Largay (2004, s.306) hänvisar till en studie av Miller & Bahnson (2002) där de exemplifierar problemet med att en person på ledningsnivå medvetet gjorde redovisningen svår. I ett sådant läge sätts intressenterna inte i första rummet och vi hoppas att detta var ett enstaka exempel

på dålig styrning. I synnerhet då det bland forskarna förordas att ekonomichefer och liknande måste arbeta aktivt med att få intressenterna att ha förtroende för den redovisning som offentliggörs. Ur den synvinkeln kommer både intressenter och aktörer att gynnas av den approach som föreslås i ED8. Transparensen som ED8, enligt respondenterna, medför kommer att vara lite för mycket för de mindre bolagen och således efterfrågas även här specialregler. Återigen hänvisar respondenterna till SME-projektet och menar att det vore betydligt bättre om reglerna för dessa bolag sattes inom projektets ramar.

PWYP och deras medlemmar betonar i sina remissvar vikten av en transparent redovisning ur en miljöaspekt. De hänvisar dock inte till management approach utan ger ett eget förslag i form av redovisning per enskilt land. En sådan redovisning, menar de, skulle förbättra trovärdigheten i informationen och öka transparensen. Dessa respondenter fokuserar alltså inte på det finansiella innehållet utan anser att information som har betydelse för miljö- och människorätt är att prioritera. En av PWYPs medlemmar uttrycker särskilt fördelarna med en mer transparent redovisning och pekar på att det då blir lättare att upptäcka miljöförstörande företag.

5.4 Begreppens inbördes förhållande

Det finns många olika aspekter och åsikter kring de tre begrepp vi har analyserat i denna uppsats och vi skulle kunna vända och vrida på dessa begrepp i det oändliga. Inom denna begreppsapparat är det svårt att reda ut hur det verkligen förhåller sig, eftersom det finns en hög grad av subjektivitet med i bilden där aktörer är måna om de områden som ligger i deras eget intresse. Det framkommer således många olika synpunkter på begreppen relevans, jämförbarhet och transparens i remissvaren till ED8. Det som klart går att utläsa är att respondenterna är måna om de olika egenskaperna som begreppen medför, dock har man, beroende på situation, olika syn på dem.

Vi finner att framförandet av åsikter angående jämförbarhet är vanligare än angående transparens och relevans, bland både respondenter och forskare är åsikterna betydligt färre. Teorin visar att de senare två begreppen inte är lika allmänt vedertagna som jämförbarhet, alternativt att de är svårare att förstå, vilket kan göra att de inte inbjuder till kommentarer på samma sätt. Vidare har den nuvarande regleringen fokus på jämförbarhet, varför en annan tänkbar anledning är att det som kommer att försvinna eller minska, i regel, får mer uppmärksamhet är sådant som tillkommer. Vi finner respondenter i samtliga grupper som är av åsikten att det är väldigt viktigt att kunna göra jämförelser. Andra respondenter säger sig, som vi nämnt, dock vara villiga att offra en del jämförbarhet till förmån för relevant redovisning

Begreppen är nära besläktade då bland annat transparens är en funktion av både jämförbarhet och relevans. Transparens och öppenhet i upplysningar har dock inget syfte för externa användare om informationen inte också är jämförbar och relevant. Om det inte går att jämföra de olika segmenten inom företaget eller om

informationen inte går att använda i beslutsfattande så är det heller ingen mening med att den finns där. Flera respondenter talar om att överskådligheten kommer att bli bristande i och med införande av management approach. Enligt oss försvinner meningen med en transparent redovisning när den inte är överskådlig, då detta leder till att informationen inte når de olika aktörerna i tid och ibland inte framgår alls. Om det inte går att jämföra de olika segmenten inom företaget eller om informationen inte går att använda i beslutsfattande så är det heller ingen mening med att transparens finns där.

I och med att företagen över lag ställer sig bakom införandet av ED8 och management approach kan vi dra slutsatsen att de prioriterar relevant information framför jämförbar information. Detta grundar vi även på deras bakomliggande argument och positiva inställning till management approach. Det bör dock poängteras att respondenter har påpekat att även skillnader i redovisningar är viktiga då detta säger en hel del om företaget och dess situation. Man ska alltså inte bli alltför fokuserad på att sträva efter att företagen ska upprätta likadana redovisningar. Även skillnader är viktiga och kan ofta underlätta jämförelserna mellan olika företag. I svaren kan vi uttyda att respondenterna överlag är införstådda med att jämförbarheten och även överskådligheten med stor sannolikhet kommer att gå förlorad i och med en förändrad segmentredovisning i enlighet med ED8. Respondenterna tar ställning till problemet och väljer relevansen. Det framgår även att transparens anses vara viktigt. Vi ifrågasätter om detta i grund och botten beror på viljan att få IFRS att överensstämma med US GAAP. Det är svårt att utröna huruvida respondenterna egentligen vill välja bort någon av dessa viktiga begrepp eller om de helt enkelt gör det då de bara ser två alternativ. Vi spekulerar även i om respondenterna väljer bort ett tredje modifierat alternativ, som förmodligen skulle vara bättre, för att uppnå överstämmelse med US GAAP.

PWYPs medlemmar vilka främst utgörs av mindre organisationer, är inte övertygade om att relevansen är det viktiga och att jämförelser får stå tillbaka för detta. Där tycks det finnas ett stort orosmoln att ta itu med gällande exponeringen av information. Studier i USA har också visat att resultatet blivit som PWYP befarrar, nämligen att företagen tvingats avslöja exempelvis sina diversifieringsstrategier när SFAS131 infördes (Maines et al, 1997, s.14). Detta påverkade i sin tur marknadsvärdet och gav ett förändrat beteende hos företagen som började göra sitt bästa för att dölja informationen de helst inte ville avslöja. Enligt S. Harris (1998, s.114) finns det risk för att företagen döljer information som kan vara till skada för verksamheten. Om så är fallet borde oron över en ökad kreativ bokföring, enligt vår uppfattning, synas tydligare i externa aktörers och redovisningsprofessionens remissvar.

5.5 Aktörsgruppernas åsikter

Det går att utläsa i svaren att oron inför en förändrad segmentredovisning dels handlar om hur respondenten själv påverkas och dels hur grupper av aktörer och företagsintressenter kommer att påverkas. Av de remissvar vi studerat fram-

kommer bland annat att kreditgivare är mer måna om att informationen måste vara jämförbar över tiden och mellan företag. Således prioriterar denna grupp begreppet jämförbarhet och påpekar att för dem innebär detta också att informationen blir relevant och transparent. Dock påpekar man att det är viktigt att få den information som är relevant för kreditvärdighet och kreditbedömning varför gruppen ändå är starkt för att förslaget accepteras. Detta är den enda grupp som inte har någon motståndare till management approach över huvud taget, det finns dock några som är osäkra samt en del blanka svar.

Angående om management approach skall införas eller inte är de fyra aktörsgrupperna överens om att förslaget skall tas in i en ny standard. Företagen är dock den grupp som är minst positiva, vilket kan bero på att det är de som skall lämna ut den interna informationen och använda sig av standarden. Annars är det i huvudsak överensstämmande svar som inkommit på remissen på den övergripande nivån. Skillnaderna ligger sedan i vad respektive aktörsgrupp anser vara viktigt samt i de bakomliggande argumenten för åsikterna.

En stor andel av remissvaren utgörs av PWYPs underförslag samt dess medlemmar. Detta är en grupp som vanligen inte svarar på sådana här remisser, men som i denna fråga uttrycker sig relativt starkt. I svaren kan vi även se att fokus inte ligger på den finansiella informationen i sig, utan mer den samhällliga nyttan och moralfrågor. Detta är ett intressant inslag i debatten och vi frågar oss om det möjligen kommer in nya aktörer inom redovisningsområdet som fokuserar på informationen utöver de finansiella siffrorna. Vi frågar oss vidare om detta är en sorts aktör som kommer att synas alltmer i framtiden.

Ytterligare en intressant aspekt är att respondenterna inom redovisningsprofessionen är oeniga på många områden. Ett exempel är nivån på segmentinformationen som management approach kommer att medföra. Här menar några respondenter inom redovisningsprofessionen att den kommer att höjas och vara bättre för användare, medan andra menar att nivån på informationen kommer att försämrats. Denna oenighet ställer vi oss frågande till då detta borde vara en aktörsgrupp som kännetecknas av enighet med användarnas bästa i åtanke. Dock kan vi på andra områden se att de framför åsikter som överensstämmer och som ligger i användarnas intresse. Exempelvis då de framhåller att förståelsen hos användarna bör prioriteras högt. Hur man ska gå tillväga för att uppnå denna förståelse hos användarna är redovisningsprofessionen dock oeniga om.

5.6 Slutsatser

Här nedan presenteras våra slutsatser i korthet.

- Jämförbarhet är i allmänhet mer omskrivet i remissvaren än relevans och transparens. Dock är begreppen nära besläktade och gränsdragningen är inte helt självklar.
- Flera respondenter menar att överskådligheten kommer att bli bristande samt att jämförbarheten blir sämre, vid ett införande av management

approach. Dock anses även olikheter mellan årsredovisningar viktiga för jämförelse, då även detta säger något om vad företaget väljer eller inte väljer att visa.

- Många respondenter anser att det är rimligt att offra en del av jämförbarheten för att uppnå den relevans som management approach kan ge.
- Respondenterna anser transparens vara viktigt, men ser två huvudsakliga nackdelar med en alltför detaljerad rapportering. Dels att för mycket detaljer minskar relevansen på grund av att viktig information döljs av oviktig samt att för mycket upplysningar kan hota ett företags fortlevnad.
- Det finns inga stora skillnader i de övergripande åsikterna om en förändring på segmentredovisningsområdet. Respondenterna i samtliga aktörsgrupper är måna om begreppens existens, men har beroende på deras olika situation olika bakomliggande argument för vad som skall prioriteras.
- Av aktörsgrupperna är företagen de som är minst positiva till den approach som prioriterar relevans. Kreditgivarna har ingen motståndare till förslaget alls, men det är ändå redovisningsprofessionen som är mest positiva till förslaget.
- Vi har i remissvaren funnit en ny aktör på området som inte prioriterar den finansiella informationen i rapporterna, utan snarare de moraliska och etiska aspekterna.
- Utredningen pekar på oenigheter inom professionen, vilket kan ifrågasätta deras roll som profession samt om det är användarna som prioriteras.

6 Slutdiskussion med utgångspunkt i teorin för utveckling av policy

*S*lutdiskussionen består av en presentation av de problemområden som framkommit under utredningen samt redogör för våra egna reflektioner. Vi knyter i detta kapitel an till teori, empiri och analys. Slutdiskussionen utgör även underlag för våra slutsatser.

6.1 Allmänt

Den pågående diskussion om de upplysningar som företagen lämnar i sina hel- och delårsrapporter är onekligen viktig eftersom detta är information som de externa intressenterna måste förlita sig på. Svårigheten tycks vara att hitta balansen i den mängd information som ska delges externt. Management approach skulle kunna ge en enkel riktlinje för detta eftersom den innebär att den interna informationen blir extern. Vad händer då om företag blir tvungna att lämna upplysningar om samtliga interna redovisningspolicys, värderingsgrunder och mål? Kommer detta att ge en redovisning som är informationsmässigt tillfredsställande samtidigt som den är både relevant, transparent och jämförbar? Är det ens möjligt att redovisningen kan tillskrivas samtliga begrepp samtidigt eller utesluter de varandra? Bland både teoretiker och respondenter, till ED8, har vi funnit åsikter om att relevans och jämförbarhet inte kan uppnås samtidigt. Det har dock inte framkommit några uttalade uppfattningar om motsättningar mellan alla tre begreppen. Den nära kopplingen mellan transparens och relevans tyder åtminstone på att redovisningen samtidigt kan vara lätt att förstå och delges när den är aktuell. Jämförbarheten kompliceras dock av att det som ger en transparent och relevant redovisning inte alltid är samma information hos alla företag.

Enligt en av respondenterna inom redovisningsprofessionen har SEC i ett uttalande år 1996 sagt att de inte accepterar standarder från IASC om dessa inte kan ge både relevans och jämförbarhet. Detta finner vi aningen underligt med tanke på att dessa två begrepp uppenbarligen har svårigheter att existera samtidigt i segmentredovisningen. I ett uttalande av SFAC från 1980 identifierar man relevans och jämförbarhet som två kvaliteter som samverkar för att skapa användbar information. Den standard som finns på området i USA anger dock att upplysning av både relevant och jämförbar data inte går att uppnå (Emmanuel &

Garrod, 2002, s.216). FASB anser i sin tur att relevansen som finns inneboende i ett företags ledningsstruktur ger mer användbar information för användarna än den industriella jämförbarhet som risk and reward approach skapar (Emmanuel & Garrod, 2002, s.217). För att standarden skall uppfylla alla de olika aspekterna samtidigt, ställs det uppenbarligen stora krav på informationen. Dels skall relevanskriterierna, om att informationen skall kunna användas både för bakåtblickande uppföljning samt framåtblickande beslutsunderlag, uppfyllas. Vidare skall informationen som presenteras kunna jämföras både över tiden och mellan företag. Slutligen ställer begreppet transparens krav på att den information som presenteras är förhållandevis okomplicerad och lättförståelig. Det är uppenbart att de olika begreppen ställer olika krav på redovisningen och att det är svårt att kombinera dessa krav. Är det önskvärt att uppnå en redovisning som är relevant, transparent och jämförbar samtidigt? Ett bevis för att så inte är fallet är en del företags villighet att offra viss jämförbarhet till förmån för transparens. Andra vill inte att relevansen ska nedprioriteras för att det ska vara möjligt att jämföra företag och segment. Möjligen kommer företagen att prioritera olika mellan de tre begreppen beroende på vad deras intressenter efterfrågar och vad som bäst lämpar sig för just det företaget.

En respondent i företagsgruppen säger att det finns en klar fördel med management approach till skillnad från risk and reward approach och detta är att den nya görs utifrån ett "bottom up-perspektiv". Fördelen med "top-down" är att man får segment som är definierade på samma sätt och således utformas utifrån samma grundtanke. Nackdelen, vi kan se, blir att den definition som sätts säkerligen inte passar alla företag. "Bottom up" anser vi vara ett tämligen logiskt sätt att utforma segment på, det vill säga efter den egna verksamheten. Frågan är vad som är att föredra, att segmentdefinitionen inte passar alla till 100 procent eller att det inte går att jämföra verksamheter? Det bästa vore kanske om man kunde hitta någon form av kombination mellan de två principerna, liknande den modifierade modellen som CFA Institute (CL99) presenterar. Med det menar vi att företagen å ena sidan kunde redovisa sina segment utifrån vad som är lämpligt för verksamheten, men att de även ska redovisa ett antal fastställda mått utöver detta för att möjliggöra jämförelser med andra företag. Vi kan tänka oss att jämförelser mellan två företag i samma bransch inte behöver försvåras nämnvärt av management approach, men om man vill jämföra över branschgränserna så krävs det, enligt vår slutledning, en standardiserad form för detta.

6.2 Informationen i segmentredovisningen

Vi frågar oss hur långt ledningen skall behöva gå i sin detaljrikedom och när informationen blir för omfattande. Vi tror att denna frågeställning är en del av bakgrunden till IASBs andra fråga i remissen. Där tillfrågas respondenterna huruvida de anser att standarden bör avvika från SFAS131 genom att ställa specifika krav på vissa poster och belopp. Svaret de får är inte entydigt men 43 procent är av åsikten att avvikelser inte är att föredra. Samtidigt kan tilläggas att nästan lika många, 36 procent, antingen inte har svarat på frågan eller sagt att de inte vet.

Skulle då redovisningen bli mer transparent om företagen inkluderade upplysningar om sin redovisningspolicy och sättet att värdera? Uppenbarligen går åsikterna isär när det gäller vad som gör ett företags redovisning transparent och vi tror att detta bottnar i att bilden inte ser likadan ut för alla företag och att respondenterna svarar utifrån sin egen verklighet. Är målet med en transparent redovisning att ge mottagaren möjlighet att på ett enkelt sätt analysera företagets verksamhet och kunna uppskatta risken med en eventuell investering? Vi finner att detta är en del av respondenternas mening, vilket även uppmärksammas av Schroeder et al (2001, s.194). Detta innebär att ett företags intressenter ska kunna göra egna ekonomiska bedömningar utan att vara bundna till ledningens prognoser och tankar om framtiden. Schroeder et al (2001, s.198) menar vidare att själva tanken med en transparent redovisning är att intressenterna får ta del av den information som är relevant för företagets verksamhet. Det är antagligen med bakgrund i detta resonemang flera respondenter i de olika grupperna vill att segmentredovisningen i högre grad ska finnas med i delårsrapporterna och inte endast vara knutet till bokslutet

En oro som redogjordes för i analysen var att redovisningen ska komma att bli irrelevant om och när management approach införs. Visar det sig att det blir så, finner vi att redovisningen, enligt FASBs definition, inte längre är kvalitativ. Intressenterna skulle därmed inte ha särskilt stor användning av den när de exempelvis fattar investeringsbeslut. I USA var målet med införandet av SFAS131 att öka relevansen i informationen och även IASB strävar efter detta. Enligt Schroeder et al (2001, s.194) anses redovisningen vara relevant då den inverkar på de ekonomiska beslut som tas. Vi antar här att respondenternas oro för irrelevant information främst berör den framåtblickande infallsvinkeln, förutsägbarhet. Utgörs rapporteringen av irrelevant information kommer bristen på kvalitet i det förutsägbara värdet att hämma investeraren. Kanske kommer redovisningen att inverka på de ekonomiska beslut som tas, men inte alltid i positiv benämning. Vi tror att aktörer efterfrågar olika kvalitet på finansiell information, då de har olika kunskap. I samband med införandet av SFAS131 gjordes studier som visade att analytiker såg rapportering enligt management approach, med mer information, som mer tillförlitlig (Maines et al. 1998, s.8). Våra remissvar visar att denna åsikt delas av professionen vilket inte är så konstigt eftersom denna grupp också bör besitta hög kompetens inom redovisningsområdet. Ett ökat informationsflöde kommer alltså förmodligen inte att vara till allas fördel. Enligt oss kan det hämma investerare med mindre ekonomiska kunskaper medan det gynnar analytiker och liknande intressenter, vilka är bevandrade inom området. Vi ser även en risk med att de intressenter som har mindre kunskap inte är medvetna om att jämförelser mellan olika företag egentligen inte går att göra, något som leder dem till felaktiga bedömningar. Anledningen till att jämförbarheten får stå tillbaka menar Paul & Largay (2005, s.305) beror just på att redovisningen baseras på interna strukturer, vilka är specifika för varje företag.

Vi menar att företagen kan utnyttja läget genom att producera mer information än nödvändigt för att göra redovisningen mer omfattande och svårbegriplig och att de därmed döljer den information som verkligen är relevant. Herrmann & Thomas (1997, s.37ff) talar om lämpligheten i redovisningen i form av huruvida den är aktuell eller inte. En alltför komplex segmentredovisning, tror vi, kan resultera i

att intressenten inte kan tillgodogöra sig den viktiga informationen i tid. Detta skulle enligt Herrmann & Thomas (1997) leda till att rapporteringen i sig mister sin relevans och lämpligheten skulle försämrans.

Baserat på ovanstående ställer vi oss frågan om en redovisning kan bli för transparent. Kan den helt enkelt bli för informationsrik så att den information som verkligen är viktig döljs i flödet av upplysningar? Detta leder i sin tur till spekulationer, både hos respondenterna och hos oss, om det kan innebära att det i slutändan blir lättare att dölja information. Om företagen gör sitt bästa för att ge intressenterna all intern information och förklara allt så att inget kan missförstås, kan då informationsflödet bli så stort att ingen märker om något fattas? Går det att urskilja vad som egentligen är relevant för bedömningen man vill göra? Det skulle dessutom resultera i motsättningen att den transparenta redovisningen blir så omfattande att den slutar vara transparent. Det är dock inte bara mottagarna av företagets information som kan bli lidande av en för transparent redovisning. För företagets egen del kan följderna bli långt mer allvarliga eftersom även konkurrenterna får del av den information de publicerar externt. I värsta fall kan transparensen leda till att företaget inte längre kan vara kvar på marknaden för att konkurrenterna fått del av för mycket känslig information. Å andra sidan kan företaget också vara den som utnyttjar informationen och driver någon annan i konkurs.

De skiljda effekterna av transparensen har fått oss att fundera över är vad som egentligen är det primära målet med segmentredovisning. Är det att skydda intressenterna, förhindra redovisningsskandaler, hjälpa företagen att ge en rättvisande bild eller något helt annat? I den regelbaserade standarden kan vi se en fördel i att mycket av segmentredovisningen regleras på detaljnivå. Detta kan skydda bolagets externa intressenter när de bearbetar den finansiella informationen. Dock kan vi även se en risk i att företag överutnyttjar reglerna och på så vis lyckas dölja den information de ej vill visa genom att dölja den i annan information som kanske inte är lika viktig för intressenterna. Detta uppmärksammas även av ett antal respondenter, vilka påpekar att samtidigt som regleringen blir hårdare och upplysningarna ökar, ökar också möjligheten för stora bolag att undanhålla eller dölja information.

Grundat på vår teori och empiri menar vi att redovisningen är irrelevant då intressenten inte behärskar den på grund av att den är för komplex. Frågan är vilken intressent eller aktör man ska utgå från när man bedömer om informationen i redovisningen anses vara relevant eller irrelevant.

6.3 Mottagare av informationen

I fråga om redovisningens syfte uppkommer frågan om vem det är som ska bestämma vilken information som är viktig och relevant samt vilket begrepp som ska ha överordnad betydelse; relevans, transparens eller jämförbarhet? När intressenterna inte kan jämföra segment innebär det att de saknar viktig information som möjliggör denna jämförelse. Men hur blir det då om företaget givit dem

information som är jämförbar, men som inte är relevant för de ekonomiska beslut som intressenterna fattar?

Ijiri (1995, s.61) talar i sin forskning om att det finns olika användare, ”resource managers” och ”capital managers”, vilka har behov av olika information. Han hävdar att fokus på relevans kan skada de externa användarna, ”capital managers”, då de är i behov av information i en mer aggregerad form. Vi ställer oss bakom Ijiris resonemang och ifrågasätter om samma information internt som externt verkligen är det optimala. Den relevanta information som uppkommer i och med användandet av management approach ter sig inte fullt så relevant för externa aktörer vilka har ett behov av jämförbarhet. En reflektion vi gör i det här sammanhanget är huruvida en prognos kan vara korrekt för flera intressent- och aktörsgrupper när dessa inte är ense om vad som är relevant ekonomisk information.

Det är, för oss, tydligt att olika aktörsgrupper har olika prioriteringar när de svarar på IASBs remiss. Företagen fokuserar på vilken information de kommer tvingas ge till konkurrenterna medan redovisningsprofessionen funderar över om standarden kommer att ge användarna den information de vill ha. Åsikterna går isär om det är bra eller dåligt att ge användarna samma information som ledningen använder och huruvida samma information verkligen kan vara relevant för båda grupperna. Vi ifrågasätter huruvida redovisningen kan vara relevant ur alla aktörers synvinkel samtidigt. Om det inte är möjligt, ska företagen då prioritera en grupp framför en annan? Vem är det som är viktigast, den som skapar de finansiella rapporterna eller den som ska ta del av dem? Eftersom de olika aktörerna inom redovisning har mycket olika syn på vad som är relevant för dem och det även finns skiftningar, mellan liknande aktörer, om vad som bör eftersträvas har standardsättarna på detta område en svår uppgift.

Enligt synsättet från 1950-talet är det investerare som ska prioriteras när redovisningen sätts samman, huruvida detta fortfarande gäller eller inte kan diskuteras. Vi kan tänka oss att företagsvärlden utvecklat sin syn på saken och redovisningsprofessionen sin. Detta speglas också i den modell över de externa intressenterna som vi presenterade i kapitel 3, där man kan se att de bara är helt överens till en liten del. Vi funderar dock på om inte även tillämparnas roll har kommit att bli starkare då ett land gynnas av en stor finansmarknad. Om exempelvis EU skulle utmärka sig genom att ha alltför hårda krav på företagen vad gäller redovisning tror vi att flera företag skulle överväga att flytta huvudkontoret utanför EU. Det är därför av stort värde att ta hänsyn till tillämparna vid regleringen. Enligt oss borde även diverse redovisningsskandaler ha påverkat olika intressenters krav på redovisningen. Redovisningsprofessionen nöjer sig inte med lagar som möjliggör för kryphål och som försvårar förståelsen och som minskar transparensen då detta gör det svårare att kontrollera och granska företag. Att som revisionsbyrå vara inblandad vid en redovisningsskandal ger ett väldigt dåligt intryck och det kan äventyra byråns anseende och fortlevnad. Vi menar att det ställs allt större krav vid reglering då olika intressenter i och med den ständiga utvecklingen samlar på sig mer kunskap och på så sätt får en starkare röst. Detta i kombination med att det ställs allt högre krav på intressenterna i sig. Det krävs därför att en ny standard tillfredställer så många intressent- och aktörsgrupper som möjligt.

6.4 Bolagsstorlek och konkurrens

De små och medelstora företagen är, enligt respondenterna i företagsgruppen, de stora förlorarna med den nya standarden för segmentredovisningen. Nackdelarna är framför allt ur konkurrenssynpunkt, då ett litet företags redovisning blir betydligt mer exponerad än ett stort företags om de följer samma regler. Den nya standarden kommer inte att träda i kraft förrän 1 januari, 2009. Om SME-projektet hinner bli klart kan dessa företag genom den komma att medges undantag. Om så inte blir fallet kan det istället komma att göra att färre små och medelstora företag väljer att gå in på börsen och istället söker finansiering på annat sätt. Detta för att slippa de hårda krav som en notering och verksamhet på kapitalmarknaden ställer. En fråga som dyker upp i sammanhanget är om en reglering liknande standarden innehållande management approach kommer att påverka företags beslut om börsintroduktion eller inte. Man bör dock ha i åtanke att en börsintroduktion innebär flera såväl positiva som betungande konsekvenser vilka kan ha större påverkan på beslutet, än just kravet på segmentredovisning. Undantaget att inte behöva redovisa viktig företagsinformation i form av segmentredovisning skulle dock, enligt oss, kunna vara ett incitament för företagen att inte börsnoteras.

En aspekt som PWYP belyser genom segmentredovisning per enskilt land är att även investerare ska kunna göra riskbedömningar av företag de avser investera i och att företagen blir mer utsatta för risker om de är multinationellt verksamma. Nobes & Parker (2006, s.406) menar att behovet för segmentrapportering ökar ju större företagen blir och när de väl blivit multinationella får man känslan av att det nästan är ett måste för dem. Vi tror att detta beror på att det är svårare att ställa prognoser samt att förutsäga olika situationer när företag agerar på en stor marknad. Ju större marknaden är desto fler faktorer kan spela in. Samtidigt är multinationella företag inte lika låsta och beroende av en verksamhet då de genom att öka det geografiska området kan sprida riskerna.

Något vi har reflekterat över är huruvida redovisning per enskilt land skulle kunna gynna stora företag i förhållande till mindre. Vi kan här se konkurrensnackdelar för de mindre bolagen som är verksamma inom små segment eller med ett fåtal kunder. Vi tror att den ökade transparensen, i dessa företag, i vissa fall skulle kunna vara förödande, då de mindre företagen tvingas avslöja sina marginaler för konkurrenterna. Vi befärar även att mindre företag kan komma att ta skada av en alltför öppen och transparent redovisning medan de stora företagen kan dra nytta av det och konkurrera ut de mindre ännu mer.

Respondenterna som redogör för incitament att dölja information och som menar att anmärkningar från revisorn är att föredra framför att avslöja vilka faktorer vissa beslut fattats på borde vara något som oroar standardsättarna. Detta eftersom det skulle kunna medföra snedvridning av konkurrensen, mellan noterade företag, om vissa visar vad de baserar sina beslut på och andra inte. Här finner även vi en risk med management approach då vi menar att skulle kunna räcka med att ett företag undanhåller information en enda gång, medan konkurrenterna inte gör det, för att snedvriden konkurrens skulle kunna uppstå. Vi vill dock poängtera att om

management approach införs kan detta komma att medföra konkurrensfördelar för de företag som inte är noterade, eftersom dessa inte omfattas av reglerna och därmed bara kan ta del av informationen som andra lämnar.

Företagens intresse för att leverera information i rätt tid tror vi i slutändan kan vara beroende av vad informationen kan ge dem i utbyte. Potentiella investerares behov prioriteras sannolikt högt medan ledningen samtidigt måste balansera informationen för att inte avslöja för mycket för konkurrenterna. Eftersom management approach, enligt de flesta respondenter och forskare, kommer att ge mer relevant information och minska jämförbarheten tror vi inte att företagens oro är helt befogad. Å andra sidan blir det svårt om man som blivande investerare ska fatta beslut om var man vill placera sina pengar. Detta skulle försvåras av att man för varje enskilt företag har relevant information, men att den inte är jämförbar.

6.5 Överensstämmelse

Genom att IASB bjuder in för kommentarer menar vi att de skapar goda möjligheter att få förståelse för området ur olika aktörers perspektiv. Genom att sedan inte bemöta respondenternas åsikter, med förändringar och justeringar, tar IASB inte vara på den kunskap som kommer in. Som vi tidigare nämnt blir det, enligt oss, allt viktigare att lyssna på samtliga aktörer för att få ett väl fungerande system.

Gällande överensstämmelseprojektet ifrågasätter redovisningsprofessionen vidare huruvida detta går ihop med det faktum att referensramarna i de båda standarderna går mot att bli allt mer principbaserade, när det nya förslaget är regelbaserat. Frågan är vad som är bäst för intressenterna, en regelbaserad eller en principbaserad referensram och om behoven i USA är de samma som behoven inom EU.

Frågan är om det är kvaliteten i segmentredovisningen IASB prioriterar eller om förändringen har ett annat syfte som är förenat med det överensstämmelseprojekt som pågår mellan IASB och FASB. Vi får intrycket av att IASB prioriterar överensstämmelse med FASB framför nuvarande intressentgruppers åsikter och inställning till ED8. Det kan tänkas att EU och IASB väljer den regelbaserade standarden för att underlätta för amerikanska företag något som vi anser vara mindre bra. Fokus borde vara att förbättra standarden i syfte att underlätta för företag samtidigt som man förbättrar information för de olika intressentgrupperna. Vi ställer oss därför frågande till varför IASB väljer att följa FASBs linje när det framkommit i USA att SFAS131 inte givit den nivå på segmentredovisningen som det var tänkt. Enligt oss finns det stora risker med att låta överensstämmelseprojektet vara överordnat allt annat, vilket verkar vara vad IASB prioriterar. Vi befärrar att ett införande av nya standarder, på enbart denna grund, kommer att medföra att en väl fungerande redovisning får lägre prioritet.

En reflektion vi gör är att den upprättade handlingsplanen för harmonisering⁶⁶ och överstämmande mellan olika standarder kanske inte bara är av godo. En risk, som

⁶⁶ IASB och FASB konvergensprojekts roadmap

vi kan se, är att standardsättare blir alltför styrda av slutdatum för delprojekten och inte fokuserar på att skapa en standard med hög kvalitet, där de olika aktörernas åsikter vägts in.

6.6 ED8 i dagsläget

Beslutet om den nya standarden IFRS8 kom den 30 november 2006 och visar redan genom rubriken att det fokus som IASB haft med att ersätta IAS14 är att nå överensstämmelse med FASB och SFAS131. IASB ser i huvudsak två fördelar med att införa management approach, utöver överensstämmelsen med FASB. För det första så kommer intressenterna att kunna se företagen genom ledningens ögon och för det andra sänks kostnaderna och relevansen ökar genom att informationen redan förberetts internt (www.iasb.co.uk).

Gällande den kampanj som PWYP drev i samband med remissperioden till ED8 så säger IASB i sin pressrelease att de inte kunnat ta hänsyn till redovisning per land i IFRS8 eftersom den är en del av överensstämmelseprojektet. IASB hänvisar dock till att frågan kommer att tas omhand av styrelsen i samarbete med andra intresserade internationella organ som arbetar med liknande frågeställningar (www.iasb.co.uk).

Det går självklart att spekulera i varför IASB väljer att strikt hålla sig till överensstämmelseprojektet och inte alls ta hänsyn till PWYP, trots att de är så många respondenter. En inte helt otänkbar anledning är att IASB inte är van vid att aspekter som miljö- och människorättsfrågor tas upp.

6.7 Förslag till fortsatt forskning

Vi har under arbetets gång identifierat ytterligare områden som hade varit intressanta att utreda vidare. Dessa områden är följande:

- **Nya aktörer på redovisningsområdet.** Den nya intressent vi funnit i vår utredning fokuserar inte på finansiell information utan snarare på människo- och miljörettsliga aspekter. Det hade varit intressant att utreda om denna nya intressent på redovisningsområdet som framkommit i vår utredning även lämnar kommentarer inom andra områden. Vidare vore det intressant att undersöka om det finns behov av en sådan intressent samt om deras åsikter tas i övervägande och anses viktiga. Ytterligare en aspekt värd att utreda är huruvida det finns utrymme för sådan information och hänsynstagande i de finansiella rapporterna.
- **Den nya standarden.** Då standarden träder i kraft 2009 skulle det vara intressant att senare göra en studie om huruvida respondenternas farhågor besannades samt om man kan se några skillnader mellan implementeringen av standarden i USA och internationellt. Vidare hade det varit

intressant att utreda om det finns skillnader i konsekvenser av standarden som kan bero på att FASB reglerar nationellt medan IASB reglerar för en internationell marknad. Det hade även varit intressant att utreda huruvida standarder grundade på nationella förhållanden blir passande standarder på det internationella planet.

- **Djupanalys.** Ytterligare en intressant utveckling av vår utredning hade kunnat vara att fokusera på ett mindre antal respondenter för att få fram mer långtgående åsikter om de tre begreppen; relevans, jämförbarhet och transparens, som denna uppsats behandlat. Detta hade kunnat ge klarare syn i frågan om hur man på redovisningsområdet idag ser på begreppen.

~ Källförteckning ~

Skriftliga källor

Andersen, Ib (1998) *Den uppenbara verkligheten – Val av samhällsvetenskaplig metod*, Studentlitteratur, Lund

Artsberg, Kristina (2003) *Redovisningsteori – policy och –praxis*, Liber Ekonomi, Malmö

Berger, Philip & Hann, Rebecca (2003) The Impact of SFAS No. 131 on Information and Monitoring, *Journal of Accounting Research*, Vol.41, No.2, s.163-223

Bushman, Robert, Piotroski, Joseph & Smith Abbie (2004) What determines corporate transparency? *Journal of Accounting Research*, Vol.42, No.2, s.207-252

Bushman, Robert & Smith, Abbie (2003) Transparency, financial accounting information, and corporate governance, *FRBNY Economic Policy*, Apr 2003;9;1, s.65-87

Coller, Maribeth & G. Pierce Barbara (1999) The New Segment Information: Is it Any Better? *Journal of Financial Statement Analysis*, Winter 1999;4;2, s.65-72

Cyert, Richard M. & Ijiri, Yuji. (1974) Problems of Implementing the Trueblood Objectives Report, *Journal of Accounting Research*, Vol.12, s.29-42

Danaher, Mitch & Koski-Grafer, Susan (1998) Segment Reporting under FAS 131: Key Issues, Tough Decisions, *The Journal of Corporate Accounting and Finance*, Autumn 1998, s.91-97

Emmanuel, Clive R. & Garrod, Neil (2002) On the Relevance and Comparability of Segmental Data, *Abacus*, Vol.38, No.2, 2002, s.215-234

Ernst & Young (1998) *Disclosures about Segments of an Enterprise and Related Information: FASB Statement 131*. New York

Ettregde, Michael, Kwon, Soo Young, Smith, David & Stone, Mary (2006) “The effect of SFAS No. 131 on the cross-segment variability of profits reported by multisegment firms, *Review of Accounting Studies*, No.1, 2006, s.91-117

Herrmann, Don & Thomas, Wayne B. (1997) Reporting Disaggregated Information: A Critique Based on Concepts Statement No.2, *Accounting Horizons*, Vol. 11, No.3, s.35-44

Ijiri, Yuji. (1995) Segment Statements and Informativeness Measures: Managing Capital vs. Managing Resources, *Accounting Horizons*, Vol.9, No.3, s.55-67

Internationell redovisningsstandard i Sverige IFRS/IAS 2006, FAR Förlag

Jacobsen, Dag Ingvar (2002) *Vad, hur och varför? Om metodval i företagsekonomi och andra samhällsvetenskapliga ämnen*, Studentlitteratur, Lund

Lundahl, Ulf & Skärvad, Per-Hugo (1999) *Utredningsmetodik för samhällsvetare och ekonomer*, Studentlitteratur, Lund

Maines, Laureen, McDaniel, Linda & Harris, Mary (1997) Implications of proposed segment reporting standards for financial analysts investment judgments, *Journal of Accounting Research*, Vol 35, 1997, s.1-24

Miller, P.B.W & Bahnsen P.R (2002) *Quality financial reporting*, Mc Graw Hill, New York

Nobes, Christopher & Parker, Robert. (2006) *Comparative International Accounting*, Pearson Education Limited

Paul, Jack W & Largay, James A (2005) "Does the "management approach" contribute to segment reporting transparency?", *Business Horizons*, No 48, 2005, s.303-310

Rienecker, Lotte & Stray Jörgensen, Peter (2002) *Att skriva en bra uppsats*, Liber, Malmö

Silhan, Peter A (1984) Company Size and the Issue of Quarterly Segment Reporting, *Journal of Accounting and Public Policy*, No. 3, s.185-197

Schroeder, Richard G, Clark, Myrtle W, Cathey, Jack M (2001) *Financial Accounting – Theory and analysis*, John Wiley & Sons, Inc, New York

Stanford Harris, Mary (1998) The Association between Competition and Managers' Business Segment Reporting Decisions, *Journal of Accounting Research*, Vol.36, No.1, s.111-128

Elektroniska källor

Financial Accounting Standards Board, www.fasb.org, 2007-01-04

International Accounting Standards Board, www.iasb.co.uk, 2006-11-21, 2006-12-06, 2007-01-04

Bilaga 1 - Respondentförteckning

CL	Intressent	Företag/org	Land	Sysselsättning
	Företag			
5		SAP AG	Tyskland	Företagsorg.
9		Siemens	Australien	ftg
12		Andrew Day	Storbritannien	sekr på ftg
55		Nestlé	Schweiz	multinat ftg (vice VD)
58		Munich Re Group	Tyskland	AB
60		Novartis	Schweiz	Ftg
70		Quoted Companies Alliance (QCA)	UK	Företagsorg.
72		Deutsche Telekom	Tyskland	Företag, telekom
95		Holcim Group Support Ltd	Schweiz	Företag, cement mm.
99		CFA Institute	Internationell	Investmentorg.
100		UBS	Schweiz	Investmentorg.
149		The Corporate Reporting User Forum (CRUF)	UK	disk.forum
153		Institut der Wirtschaftsprüfer (IDW)	Tyskland	förtag
164		Allianz Aktiengesellschaft	Tyskland	företag
178		British American Tobacco	UK	företagsgrupp
180		HSBC Holdings	UK	företag
	Internationella organisationer			
1		Publish what you pay (PWYP)	Storbritannien	Människorätt & miljö
4		Group of 100	Australien	Företagsorg.
19		Earth track	USA	energibolag
67		UNICE	Europa	Org för handel o tillväxt
110		UK 100 Group	Storbritannien	Org för ekonomichefer
121		Committe of Monetary, Financial and Balance of Payment Statistics (CMFB)	Europa	assisterar kommissionen
182		European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG)	International	organ
	Redovisningsprofession			
3		Monash University	Australien	Universitet
7		Australian Financial Reporting and Auditing Committee (AFRAC)	Australien	red/rev
11		University of Waikato	Nya Zeeland	Universitet
56		Deloitte Touche Tohmatsu International	Internationell	rev
61		Ernst & Young	Internationell	rev
77		Redovisningsrådet (RR)	Sverige	red
79		German Accounting Standards Committee (DRSC)	Tyskland	rev
82		IFRSRC Korea	Korea	rev
89		CPA Australia	Australien	Rev. Auktoriserade
91		Institute of Chartered Accountants in Ireland (ICAI)	Irland	Förening för auktor. Rev.
102		Grant Thornton International	Internationell	Företag, ek konsult.
109		Föreningen Auktoriserade Revisorer (FAR)	Sverige	rev
124		The Chartered Institute of Management Accountants (CIMA)	UK	red
125		The South African Institute of Chartered Accountants (SAICA)	Sydafrika	red
130		National Accounting Standards Board of Russia (NASB)	Ryssland	red

151		Institute of Chartered Accountants in England & Wales (ICAEW)	UK	red
155		Fédération des Experts Comptables Européens (FEE)	International	red
158		Hong Kong Institute of Certified Public Accountants (HKICPA)	Kina	red
161		Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR)	Danmark	rev
167		Securities and Exchange Commission (SECT)	Thailand	övervakningsorg
171		The Institute of Chartered Accountants in India (ICAI)	Indien	red
	Kreditgivare			
66		Conseil National de la Comptabilité (CNC)	Frankrike	Finansorg
93		London Investment Banking Association (LIBA)	Storbritannien	bankorg
94		The German Association of Co-Operative Banks	Tyskland	Bankorg.
96		BNP Paribas	Frankrike	bank
135		Bundesverband deutscher Banken	Tyskland	bank/finans
139		Standards and Poors	UK	bank/finans
174		Fidelity International	International	bank/finans
179		Association pour la participation des entreprises françaises à l'harmonisation comptable internationale (ACTEO) and Mouvement des Entreprises de France (MEDEF)	Frankrike	bank/finans

Bilaga 2

Question 1 – Adoption of the management approach in SFAS 131

The draft IFRS adopts the management approach to segment reporting set out in SFAS 131 *Disclosures about Segments of an Enterprise and Related Information* issued by the US Financial Accounting Standards Board.

Is this approach to segment reporting appropriate? If not, why not? What, if any, alternative approach would you propose?

Question 2 – Divergence from SFAS 131

The wording of the draft IFRS is the same as that of SFAS 131 except for changes necessary to make the terminology consistent with that in other IFRSs.

Do you think that the draft IFRS should depart from the management approach in SFAS 131 by setting requirements for

- (a) the measurement of specified items or
- (b) the disclosure of specified amounts that might otherwise not be given?

If so, identify the requirements you would add and indicate what you see as the relative costs and benefits of any such requirements.

Question 3 – Scope of the standard

The existing standard IAS 14 requires entities whose equity or debt securities are publicly traded and entities that are in the process of issuing equity or debt securities in public securities markets to disclose segment information. The draft IFRS extends the scope to include also entities that hold assets in a fiduciary capacity for a broad group of outsiders.

Do you agree with the scope of the draft IFRS? If not, why not?

Question 4 – Level of reconciliations

The draft IFRS requires an entity to provide, for specified items, reconciliations of total reportable segment amounts to amounts recognised by the entity in accordance with IFRSs. It does not require such reconciliations for individual reportable segments.

Do you agree with the level of reconciliations required in the draft IFRS? If not, indicate what you see as the relative costs and benefits of any other level of reconciliation.

Question 5 – Geographical information about assets

The draft IFRS requires an entity to disclose geographical information about non-current assets excluding specified items. It does not require disclosure of geographical information about total assets.

Do you agree with the requirement to disclose geographical information about non-current assets excluding specified items? If not, for which assets would you require geographical information to be given?

Question 6 – Consequential amendments to IAS 34 *Interim Financial Reporting*

The draft IFRS requires an entity to disclose more segment information in interim financial reports than is currently required, including a reconciliation of the total of the reportable segments' measures of profit or loss to the entity's profit or loss.

Do you agree with the consequential amendments made to IAS 34? If not, why not?